

விடுதலைப்புலிகள்

பிரபாகரனின் பிரகடனம்

எமது தலைவர்திரு வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் இம்மாதம் முதலாம் திகதி உள்ளூர் பத்திரிகையாளர் மத்தியில் தோன்றி, இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் எமது இயக்கத்தின் நிலைப்பாடுகளை எடுத்து விளக்கினார். பத்திரிகையாளர் மத்தியில் பிரபாகரன் விடுத்த அறிக்கை இயக்கத்தின் கொள்கைப் பிரகடனமாக அமைந்தது.

தலைவர் திரு. பிரபாகரன் விடுத்த அறிக்கை வருமாறு:

இன்று எமது விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு புதிய வரலாற்றுத் திருப்பத்தை எதிர்கொண்டு நிற்கிறது.

இந்திய இராணுவத் தலையீட்டை நாம் வெற்றிகரமாக முறியடித்துள்ளோம். இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் எமது தாய் மண்ணிலிருந்து முற்றாக வெளியேறிவிட்டது. இந்திய வல்லாதிக்கத் தலையீட்டிற்கு ஒருமுடிவு காணப்பட்டமை, எமது விடுதலைப் போராட்டத்திற்குக் கிட்டிய ஒரு மகத்தான வெற்றியாகும். ஏனென்றால், எமது விடுதலைப் போராட்டத்தை நசுக்கி, அப்போராட்டத்தின் எழுச்சி வடிவமான எமது இயக்கத்தை அழித்து விடவே இந்திய இராணுவம் இங்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்தநோக்கத்தை நிறைவேற்றும் முகமாகவே இந்தியா எம்மீது முழு அளவிலான ஒரு யுத்தத்தை கட்டவிழ்த்துவிட்டது.

இந்த யுத்தமானது உலக வரலாற்றிலேயே ஒரு முக்கியம் வாய்ந்த நிகழ்வு. ஆசியாவின் ஒரு பெரிய வல்லரசை எதிர்த்து ஒரு பாரிய இராணுவ சக்தியை எதிர்த்து, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாம் இரத்தம்சிந்திப்போராடினோம். இந்த யுத்தத்தில் எமது போராளிகளும், பொது மக்களும் செய்துள்ள அற்புதமான தியாகங்கள் உலக வரலாற்றில் ஓர்ப்பற்ற வீர காவியமாகப் பொறிக்கப்பட்டு விட்டது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நியாயபூர்வமான போராட்டத்தை, அவர்களின் சுதந்திர தாகத்தை எந்த ஒரு சக்தியாலும் அடக்கிவிடவோ, அழித்துவிடவோ முடியாதென்பதை இந்த யுத்தத்தில் நாம் ஈட்டிய வெற்றி உலகிற்கு ஓர் உன்னத உதாரணமாக அமைந்துவிட்டது.

“இந்தியாவின் இராணுவத் தலையீடும், அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பேரழிவுகளும் தமிழீழ மக்களுக்கு ஒரு நல்ல பாடத்தைப் புகட்டியிருக்கிறது. அதாவது, நாம் எந்த அந்நிய சக்திகளிலும் தங்கியிராது. எமது உரிமைகளை நாமே போராடி வென்றெடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் இந்தப் பாடம். இந்திய அரசுக்குத் துணைபோன துரோகக் கும்பல்களும் இந்த அரசியல் உண்மையை இப்பொழுது உணர்ந்திருப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

நாம் இந்திய அரசுக்கோ, இந்திய மக்களுக்கோ விரோதிகள் அல்லர். முந்திய இந்திய அரசின் தவறான கொள்கையையும், இராணுவத்தலையீட்டையுமே நாம் எதிர்த்தோம். எமது பிரச்சனையில் இந்திய அரசு இராணுவ ரீதியாகவோ அல்லது அரசியல் ரீதியாகவோ தலையடுவதை நாம் விரும்பவில்லை. எமது மக்களின் நியாயபூர்வமான போராட்டம், இந்தியாவின் அரசியல் பூகோள நலன்களுக்கோ அல்லது உள்நாட்டு ஸ்திரநிலைக்கோ பங்கம் விளைவிக்காது என்பதை டில்லி ஆட்சிபீடம் உணரவேண்டும். இந்தப்புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் புதிய இந்திய அரசு எமது இயக்கத்துடன் நல்லுறவை வளர்த்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும், எமது மக்களின் நியாயபூர்வமான போராட்டத்திற்கு இந்திய அரசும், இந்திய மக்களும் ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் வழங்கவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பம்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வருட காலமாக சிறி லங்கா அரசுடன் நாம் சமாதானப் பேச்சுக்களை நடத்திவருகிறோம். இந்தப் பேச்சுகள் பரஸ்பர நம்பிக்கையுடன் ஆக்கபூர்வமான முறையில் முன்னேற்றம் கண்டு வருவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த சமாதானப் பேச்சுக்களின் பூயனாக இன்று (4ம் பக்கம் பார்க்க)

எம்மீது சுமத்தப்பட்ட வரலாற்றுக் கடமையை

செய்து முடித்துள்ளோம்...

தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை இந்திய வல்லாதிக்கப் பூதத்திடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை எம்மீது சுமத்தப்பட்டது. எமது கடமையை எமது போராளிகளினதும் மக்களினதும் அளப்பரிய தியாகங்களால் நாம் செய்துமுடித்துள்ளோம்.

எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் நாம் எத்தனையோ தடைகளை சந்தித்திருக்கிறோம். நாம்சந்தித்த மிகப் பெரிய தடை இந்திய ஆக்கிரமிப்பாகும். இந்திய ஆக்கிரமிப்புடன் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் அழிக்கப்படும். தமிழ்பேசும் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போர் அழிக்கப்படும் என்றே உலகம் எதிர்பார்த்தது. எமது இயக்கத்தின் தலைவர் திரு. வே. பிரபாகரனின் வழிநடத்தலாலும், உறுதிமிக்க எமது போராளிகளினதும் மக்களினதும் போராட்டத்தாலும் இந்

(4ம் பக். பார்க்க)

புலிகளின் குரல்

எழுச்சி நாள்

பங்குனி (மாசி) 24.

32 திங்கள் எமது தாய்மண்ணில் வீசிய இந்திய வல்லா திக்குப் புயல் ஓய்ந்த நாள்.

32 திங்கள் தமிழீழம் போராடியது.

600க்கு மேற்பட்ட இந்திய முகாங்குகள் ஒரு லட்சத்துக்கு சேர்ப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புப்படைகள்.

தமிழீழம் போர்க்களமாகியது.

தனது கௌரவத்தை சுதந்திரத்தை இழக்க மறுத்து, தமிழீழம் போராடியது. வெற்றியும் கண்டது.

அன்னை பூபதியின் இரண்டாவது ஆண்டு நினைவு நாளான எதிர்வரும் பத்தொன்பதாம் திகதியை

(9.4.1990) தமிழீழத்தில் இந்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான வெற்றியைக்கொண்டாடும் எழுச்சி நாளாகவும் எமது அமைப்பு பிரகடனப்படுத்துகின்றது

இந்த நாள் கடந்த காலம் சுற்றுத் தந்த சில பாடங் களை நினைவு கூருவோம்.

தமிழீழ மக்கள் ஆயுதமந்திப்போராட முடியாதவர்கள், முடியாது என்று தமிழ் பேசும் மக்களே தம் வலிமையை உணராத காலம் ஒன்று இருந்தது.

படுகொடுவருட சுந்தடி (கெரில்லா) போராட்ட வர லாற்றில், ஒருசிலரோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட எமது அமைப்பு ின்று பலரவிரக்கணக்கான போராடிகளை கொண்டுவருக் கிறது.

சிங்கள இராணுவத்தோடு மட்டுமல்ல, இந்திய இராணுவத் தொடும் மோதி வெற்றி அடைந்திருக்கின்றது.

உலகிலேயே மிகச்சிறந்த கட்டுக்கோப்பான சுரந்தடிப்படை என்ற அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருக்கிறோம்.

உறுதியான தலைமைமீன் சிறு. கட்டுக்கோப்பான, மனோ வலிமையும் இலட்சியப்பற்றுக், தியாக உணர்வுக் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற போராடிகளைக் கொண்ட எமது அமைப்பு

சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள் -

சாதிய வேறுபாடுகள் -

பிரதேச வேறுபாடுகள் -

தமிழர் - முஸ்லீம்கள் என்றபேதம் -

பெண்கள் இரண்டாம் தரமானவர்கள் என்ற நிலை அகியவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டுள்ளது போராடியது தமிழீழம் தமிழ் முஸ்லீம்களின் தாயகம். இதையாகும் ஆக்கிரமிக்க அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று போராடியது.

ஆனால் எமது போராட்டத் தாக்கங்கள், சமூகத்தைப் பாதித் திருந்தாலும் எமது சமூகம், இந்த பேதங்களை வேற்றுமை களையெல்லாம் களைந்து விடவில்லை, மறந்து விடவில்லை.

இன்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பிரிவு, 'விடுதலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணி' என்னும் பெயரில் ஓர் அரசியல் கட்சியாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

எமது போராட்டத்தில் முதுகெலும்பாக நின்று ஆதரவு தந்த தமிழீழமக்கள் முழுமுயாக எம்மோடு இணைந்து நின்று வேலை செய்ய, இந்தக் கட்சி அமைப்பு பயன்படும்.

பரந்துபட்ட மக்களின் அதரவுடன் அமைக்கப்படும் இவ் வமைப்பு எமது சுயநிர்ணய உரிமைக்காக அரசியல் சீதியாகப் போராடும், அதே வேளை எமது சமூகத்தில் உள்ள வேதங் கள், வேறுபாடுகளைக் களையவும் எமது மக்களின் சமூக பொருளாதாரத்தை வளர்க்கவும் உழைக்கும்

அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரிய தமிழீழ மக்களே! இது உங்கள் இயக்கம்.

இது உங்கள், உங்கள் பிள்ளைகளின் இரத்தத்தால் வளர்க்கப்பட்ட ஓர் மாபெரும் இயக்கம்.

இந்த இயக்கத்தில், பழைய சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள், சாதியவெறி, பிரதேச வேறுபாடு, தமிழ் - முஸ்லீம் என்ற பேதம், பெண் ஒடுக்குமுறை இவற்றில் ஊறியவர்களுக்கு இடமிருக்க முடியாது;

இவ்வகையானவர்களை ஊடுருவவும் அனுமதிக்க முடியாது

- எதிர் வரும் எழுச்சி நாள் -
- சமூக ஏற்றத் தாழ்வை ஒழிப்போம்
- சாதியத்தைக் களையோம்
- பிரதேச வேறுபாட்டை மறப்போம்
- தமிழர் - முஸ்லீம் பேதத்தை ஒழிப்போம்
- பெண்கள் ஒடுக்கு முறையை இல்லாது அழிப்போம்.
- தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் தாயகம் பிரிக்க முடியாதது
- தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை எமது பிறப்புரிமை
- அந்நியனுக்கு எமது மண்ணில் இடமில்லை
- எமது சுதந்திரத்தையும், கௌரவத்தையும் யாருக் கும் விட்டுக் கொடோம் என முழங்குவோம்,

அன்னை பூபதிபுகழாரமல்ல தமிழீழத்தின் புத்துயிர்

1988 ஆம் ஆண்டு சித்திரை 19 ஆம் நாள்

உலக வரலாற்றில் ஒரு முதல் திகழ்வு, ஓர் ஓப்பற்ற அன்னை பூபதிபுகழாரம். தனது மண்ணின் மீட்சிக்காக - அன் னைய ஆக்கிரமிப்பு சக்திகளுக்கு கெதிராக - அகிம்சையின் உயிர் வடிவான சாகும் வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டு மரணத்தை முதிர் பெண் மணி - அன்னை பூபதி.

அன்னியப் படையினர் துப் பாக்கி முனைகளுக்கு மத்தியிலும் ஆர்ப்பரித்தனர். - மக் கள்

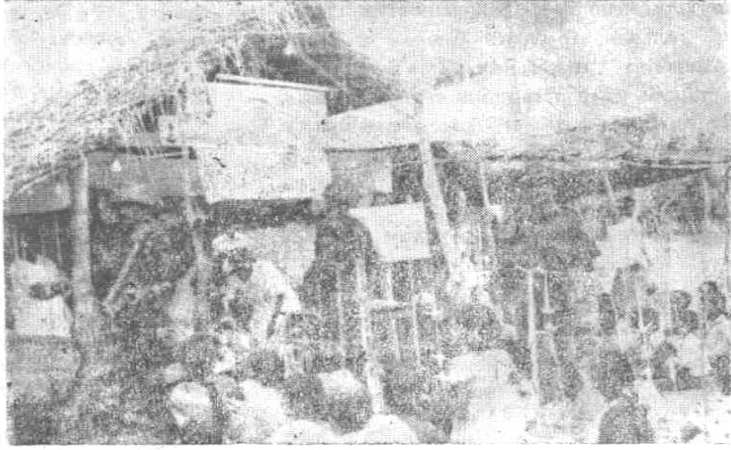
"புலிகளுடன் பேச்சு வார்த்தை நடாத்தி நியாயமான தீர்வொன்றைக்கான இந்தியா முகவர வேண்டும்"

இக் கோரிக்கைகளை முன் வைத்து நடந்த போராட்டங்களில் தொடராக அன் னையர் இருவரிடாகும் வரை யான உண்ணாவிரதப் போ ராட்டத்தை ஆரம்பித்தார் கள். அப் போராட்டத்தில் மக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டனர். தமிழீழம் எப் தும் கிளர்ச்சி அலைகள் எர் வின, உலகின் கண்களுக்கு இந்தியாவின் உண்மை, வடி

கைக் கொடுத்தவாவிடிலும் கடலிலும் மனித உடல்கள் வீசப்பட்டன. மனிதர்களின் இரத்தம் எங்கும் சிந்தப்பட்டது.

அன்னை பூபதி இங்கே தான் வாழ்ந்தார்.

அந்தத் தாய்க்கு விடுதலைப் பற்றுஉறுதியாக ஏற, பட்டத்தில் வியப்பில்லை அவர் தான் வாழ்ந்த மண் ணின் மாற்றங்களைத் தன் கண்ணாடையே கண்டவர். எங்களது நினைவுகள் பறிக்கப்பட

அன்னையின் உண்ணாவிரதத்தை தடுத்து நிறுத்துவதற்காக மேடையை முற்றுகையிட்ட நிலையில் இந்திய இராணுவத்தினர்

கள். சோகத்தின் நிழல் படித்த அவர்களின் மனக் களில் கோபத்தின் எழுச்சி விடுதலை உணர்வின் உந்து தல் தம் தாயை இழந்து விட்டதற்காக அவர்கள் குமுறிக் கொண்டிருந்தார்கள். கந்தியம்

சாகடிக்கப்பட்டது முப்பது நாட்கள் அந்த ஆலய முன்றில் உணவை மறுத்து - ஒரு ஆக்கிரமிப் புக்கு எதிரான போராட்டம் நடந்தது. இந்திய அரசு மீண்டும் ஒருமுறை கந்தியத்தை சாகடித்தது 1939ம் ஆண்டு கள் 10ந் திகதி கருவேப்பன் கணியில் பிறந்த அன்னை பூபதியின் உடல், பிறந்த மண் ணோடு கலந்தது.

மக்கள் கிளர்ச்சி

இந்தியப் படையினர் கொடு முறைபுற ஆயுத அடக்கு முறைக்குள்ளும் அகிம்சை வடிவில் மக்கள் போராடியார் கள்.

இந்தியாவே யுத்தத்தை நிறுத்து! எம்மேசத்தை விட்டு வெளியேறு! - உரத்த குரலில் மக்கள் முழங்கினர், மக் களின் குரல் இந்தியப் படை களின் காதுகளில் விழுந்தன ஆனால் அக் குரல் நகக்கப் பட்டது.

மட்டக்களப்பு - அம்பாறை பகுதிகளில் இந்தியப் படை யின் அடக்கு முறையின் உச் சக் கட்டத்தில் இரு கோரிக்கைகளை முன் வைத்து அன் னையர்கள் போராட்டத் தொடங்கினார்கள்

வம் தெரிய ஆரம்பித்தது. ஓய்ந்த புயல் குறாவளியானது

அன்னையின் போராட்டத் தால் ஆடிப்போய் விட்ட இந்தியா, குழ்ச்சியால் உண்ணா விரதப் போராட்டத்தை நிறுத்த முயன்றனர்.

துப்பாக்கிகளின் வேட் டோசை பலன்றிப்போனது - சுற்றி இருந்த அன்னையர் படையை அடித்து வீரட்ட நினைத்தனர் - எவரும் அசை யாத நிலை, தொடர்ந்த குழ்ச்சிகள் - அடக்குமுறை கள் - மிரட்டல்கள் ஆகியவற் றால் உண்ணாவிரதப் போரா ட்டம் இடைநடுவில் நிறுத்தப் பட்டது.

அன்னையின் போராட்டத்தை நிறுத்துவதில் - அவர்களின் கோரிக்கைகளும் அழிந்து விட்டதாக இந்தியா நினைத்தது.

மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயிலின் முன்றல், ஓய்ந்த ஒரு இந்துியப் அரசு, எண்ணியது ஆனால்,

அந்த ஆலய முன்றலில் திரும்பவும் மக்கள் திரண்டனர்

19.8.1988 அன்று -

இந்தியப் படையினரின் கொடுமையான ஆக்கிரமங் களை எதிர்த்து, அன்னை பூபதி கண்பதிப்பிள்ளையின் அகிம்சை வடிவிலான போரா ட்டம் தொடங்கியது. மக் களை ஒரு புரட்சிக்குத் தயா ராக்க அன்னை தன் உயிரைப் பணியை வைத்தார். மட்டக்களப்பு

டடையும், காலத்திற்குக் காலம் - வன்முறையால் நாம் அடக்கப்படுவதையும் அவர் நன்கு அறிவார்.

அவரது இரு பிள்ளைகளை சிங்கள இராணுவம் கட்டுக் கொன்றது. ஒரு மகனை சிறையில் அடைத்து மகிழ்ந் தது. கொடுமைகள் - சோகங் கள் - சோதனைகள் அன்னை க்குப் புதியனை ஆல்ல.

அந்தத் தாய் இந்தத் தேசத்தில் மரணிக்கும் ஒவ் வெரு போராடிகளையும் தனது பிள்ளைகளாகவே நினைத்தார். அதன் விளைவு தான் - தன் தேசத்தின் வாழ்வுக்காக உணவை மறுத்து ஓடு போராட்டத்தை நிகழ்த்தினார்.

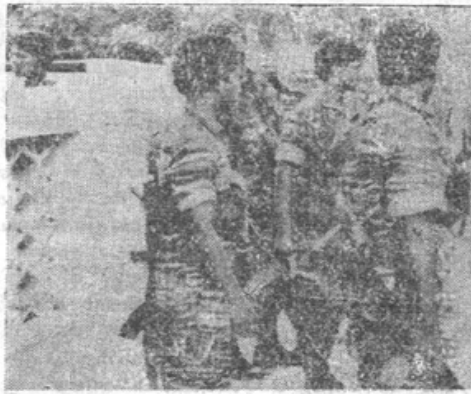
யுத்த நிறுத்தத்தையும், ஆயுதத் தீர்வற்ற பேச்சு வார்த்தையையும் வேண்டி இடது என இந்தியப் அரசு அடக்கிரமிப்பாளரின் காதுகளில் இந்த வார்த்தை கள் விழுவில்லை. ஆனால் இத் தப் போராட்டத்தை நிறுத்த அவன் எல்லா அடக்கு முறை களையும் ஏவி விட்டான். அன்னையின் புனிதமான போராட்டத்தை மாசுபடுத்த நினைத்தான். ஆயுத பயநி கரவாதத்தின் மூலமும், சதிச் செயல்களின் மூலமும் மிரட்டி அழிக்க நினைத்தான்.

ஆனால் ...

"இந்திய அரசு நிபந்தனை யற்ற யுத்த நிறுத்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்." கடலும், வாயிலும் குழந்த வளமான பிரதேசம். ஒரு கரணத்தில் அந் நகருக்கு அம அன்னையின் உறுதி தள ராத மனோ பாவம், அவ (11ம் பக்கம் பார்க்க

சிறைகளில் நடைபெறும் அழைப்பு புகள்கையில் சிழிக்கக்கூடிய பரிசீலனை சமீப மட்டளப்பு, அக்கலகத்திட்டு பார்வணம் போகாத திசையிலும் பாணும் திரடி இலக்த த்து பழமை வயந்த சினை சத்தவ அககக் கவல் விசிந்து இரத்தும் அணலும் ஊரெடுத்தபடியே உள்ளன.

ஆனால், ஏன் எல்லோரும் புலிகளின் புகழையே இப்போது பாடவேண்டுக?

ஆனால், ஏன் எல்லோரும் புலிகளின் புகழையே இப்போது பாடவேண்டுக?

திருக்கோயிலிருந்து பொத்திவரை ஒரு பாரிய எழுச்சி ஊர்வலம் நடாத்தப்பட்டது.

கிழக்கில்

ஆனால் விடுதலைப் புலிகள் தங்களைப் பலப்படுத்தி இந்தியத் தருப்புக்களை வெளியேற்றுவதற்காக புதிய இளைஞர்களைச் சேர்த்துப் பயிற்சியளித்தனர். 1989 கார்த்திகை மாதம் 5ம் திகதி அப்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து திருக்கோயில் 'ரெலோ' முகாமும், தம்பியூவில் ஈ பி ஆர் எஸ்.ஸ். முகாமும் புலிகளால் தாக்கப்பட்டன. 27 தேசிய இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். நூற்றுக்கணக்கானோர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

இதன் பின்னர் அப்பாறை மாவட்டத்தை விட்டு, தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் மட்டக்களப்புக்கு வந்தது. அங்கிருந்து பல சி ஆர் எஸ். எ.சு. பேர்வழிகள், பொது மக்களின் வாங்களைக் கட்டி அவற்றில் திருக்கோணமலைக்குத் தப்பி ஓடினர்.

பட்ட ஒரு கிராமமாளும், அடலிலுள்ள வெல்லா வெளியையும், பழகாமத்தின் மேற்கிலுள்ள தந்திரி மலைக்காட்டையும் புலிகள் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். இந்த இடங்களை நோக்கிச் சென்ற அரிசனமனை விதி களும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்தன.

கொண்டிருக்கும் இப்படிசிலை முக்கிய அங்காடிகளுக்கு மாகானமே ஊர்குகின்றது. இலங்கைத் தீன் ஆட்சி அங்கிலேயரிட்டியூ சிங்களவரின கைக்கு மருமுன்னர், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏறாறையிழைந்திரகைம் 40% முல்சும், 04% சிங்களவர்களுக்கு இருந்தனர்.

இங்கே மேற்பாளப்பட்ட சிங்களக் குழுப் பற்றுகளைத் தொடர்ந்து 81ம் ஆண்டு இனவிடுகரிசா நிலையானது 43% தமிழர்களும், 32% முல்சும், 23% சிங்கள வரும் மாற்றப்பட்டது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டம், அப்பாறை மாவட்டம், இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது. அப்பாறை மாவட்டம் எனப் பெயரிடப்பட்ட முல்சை மட்டக்களப்பு தென்பகுதி, தீர்ப்பாசனத் திட்டத்துடன் கூடிய சிங்கள குடியேற்றங்களினால் சிங்கள ஆங்கில முன் பிரதேசமாக மாறியுள்ளது.

இந்திய இராணுவத்தின் வெளியேற்றத்தின் பின்னர், தற்பொழுது சிழ்க்கு மாகாணம் விடுதலை புலிகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது. யுத்த முணையில் எழாறையெழிய புலிகளைப் பற்றிய கவரொட்டியுள் பொது இடங்களை கவல் கரிக்கின்றன. ஆயுதம் ஏந்திய விடுதலைப் புலி வீரர்கள் எங்கும் காணப்படுகிறார்கள். தேந்திக்கட்டன் எங்கும் புலிகளின் விடுதலைத் தீவிரம் இசைக்கப்படுகின்றன. மட்டு நகர் வாய்விடுகள பாடும் மின்சுக் கட்ட பட்டமுடிந்தால் புலிகளின் புகழையே பாடும்.

ஆனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அட்டழியல்களும் மக்கள் மத்தியல் அத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்திய அடிமைத்தனையின் கீழ், சிழ்க்கு மாகாண மக்கள் தங்களை மெளனத்தைக் காட்டியார்கள்.

இவ்விசும் நெருட்களாக அடக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த மக்களின் உணர்வுகள், புலிகளின் வான்ணால் கரை புண டோடுகின்றன. ஈ பி ஆர். எஸ். எல். ஆதரவுப் பத்திரிகை கயான 'இந்து' (Hindu)யின் ஆசிரியர் கோபஸ் ஆபிரகாம் கூட 'இந்தியா சார்பான மாகாணசை ஆட்சி மட்டக்களப்பில் முழுமையாக திராசரிக்கப்பட்டுள்ளது' என எழுதி உள்ளார்.

இத்தகைய செயல்கள் புலிகளின் புழுக்கு வழிகாணின. 'பொரராணிக்' எனக் தங்களை அழைத்தக் கொண்ட இலங்கை ஆதரவுக் குழுக்கள் சிழக்கில் அரசியல் வினையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு கடிப்பாக வாழ்வை அனுபவித்தார்கள். இவர்கள் பரவாண்கரை, எழு வான்கரை போன்ற பகுதிகளில் முகாமிடமுதான ஏழாயிரத்தக்கும் அதிகமான அப்பாவி இளைஞர்களை பல வத்தமாசப் பிடித்து தமிழ்த் தேசிய இராணுவத்தை அமைத்தனர். குவர்க்கைக் கெனை பன்னிரண்டாயிரம் புதிய ஆயுதங்களும் வழங்கப்பட்டன.

புலிகளின்

விநாடசனிகளின் பன்னகாடு, பொத்துச், அக்கரைப்பற முசுலிய இடங்க வில்மோதங்கள் ஏற்பட்டன. காரணியும், கல்முனை தவிர்த்த ஏனைய எல்லா முகாம்களை யும் தமிழ்த் தேசிய இராணுவம் முடிச்சு கொண்டது.

தமிழ்த் தேசிய இராணுவத்தினால், பிரிகேடயர் காலித் எனத் தன்னைத் தானே கூறிக்கொண்டு கல்முனை வாடி வீட்டிலிருந்து ஒருவருக்கு ஊழல், உணமையிட்டு இந்திய உளவுத் தாயன்மான் 'ரே' (R.A.W) என்பதன் 'டேவிட்' என வளை, பிரிகேடியர் காலித் எனத் தன்னைத் தானே கூறிக் கொண்டு சென்றபட்டார்.

இதே சமயம் கார்த்திகை 27ந் திகதி மாவீரர் நாள் கொண்டாட்டத்தில் அக்கரைப்பற்று அட்டாளச் சேனை, தம்பியூவில், பொத்துவில், திருக்கோயில் போன்ற இடங்களில் புலிகள் பொதுக் கூட்டங்களை தொகு செய்தனர். இக்கூட்டங்களில் புலினர் முக்கியத்தானான கலாநிதி அனரன் பாஸ்கும், திரு. யோசி ஆடியோர் கவந்து கொண்டனர்.

பாய்ச்சல்

மட்டக்களப்பில் கொக்கட்டிச் சோவையிலும், உன்னைசாலியும் இருந்த தமிழ்த் தேசிய இராணுவ முகாம்கள் மட்டுமே குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்குப் பலம் பொருந்தியிருந்தன. அத்துடன் பழகாமம், புன்னைச் சோலை ஆகிய முகாம்களும் பலத்துடன் இருந்தன.

புன்னைச் சோலை மீது ஒரு முழுமுனைத் தாக்குதலைப் புலிகள் தொடுத்தனர் ஏறாறுலிவிந்து தரைமாகக் மாசவும் கரையேர்ப் பாதை யூடாக பிரதான இலங்கை நோக்கி சமாந்தரமாகவும், கடலுக்குக் குறுக்காகவும் முயன்றனர்.

புலினின் சுடுத இலக்கு புன்னைச் சோலையாகும். இந்த இடத்திலே தாசு மட்டக்களப்பு மாவட்டாதிங்க பிரதான தமிழ்த் தேசிய இராணுவமாகும். இந்தத் து புன்னைச் சோலை பழகாமத்தை விட்டு குறைந்த மக்கள் தொகையைக் கொண்டது.

முதலில் புலிகள், கிரானிலிந்து பக்கலைகடும் பக்கமிங்க வந்தார முலைக்குள் பிரிசாசிக்கார்கள். அங்கிருந்து செங்கலடிச் சந்தியை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தனர். அத்துடன் வந்தார முலைப் பக்கலைக் கட்சுத் திருகு அருகில் புலிகள் தங்களை முகாமோன்ற அமைத்தார்கள்.

புன்னைச் சோலை மீது ஒரு முழுமுனைத் தாக்குதலைப் புலிகள் தொடுத்தனர் ஏறாறுலிவிந்து தரைமாகக் மாசவும் கரையேர்ப் பாதை யூடாக பிரதான இலங்கை நோக்கி சமாந்தரமாகவும், கடலுக்குக் குறுக்காகவும் முயன்றனர்.

புலிகளை மக்கள் வழங்குகிறார்கள்

புளட் குழுவின இந்தியாவில் பள்ளிக்குக் 'பிசுக் மால்டர்' எனப்படுகின்ற இந்து, உணவுத்தாய்மான் 'ரே'யின் விவ் அதிபரி அத வன் என்பவரே, தமிழ்த் தேசிய இராணுவத்தின் பன்னையிலிருந்து முக்கியமான நராகும் யாப்பற மாதம் 8ம் நகதி-சீரியாக அப்பாறை மாவட்டத்தில் தேசிய இராணுவ முகாம்கள் மீதான புலினின் தாக்குதல் நடந்து சரகு மாதத்தினி, பின் மட்டக்களப்பின் மாவட்டத்திலும் புலின தாக்குதல்களைத் தொடங்கினார்கள். பழகாமம் முக்கிய துலக்காகியது. அது குடாவினாலும் நெல்வயல்களாலும் குழுப்

புன்னைச் சோலை மீது ஒரு முழுமுனைத் தாக்குதலைப் புலிகள் தொடுத்தனர் ஏறாறுலிவிந்து தரைமாகக் மாசவும் கரையேர்ப் பாதை யூடாக பிரதான இலங்கை நோக்கி சமாந்தரமாகவும், கடலுக்குக் குறுக்காகவும் முயன்றனர்.

புன்னைச் சோலை மீது ஒரு முழுமுனைத் தாக்குதலைப் புலிகள் தொடுத்தனர் ஏறாறுலிவிந்து தரைமாகக் மாசவும் கரையேர்ப் பாதை யூடாக பிரதான இலங்கை நோக்கி சமாந்தரமாகவும், கடலுக்குக் குறுக்காகவும் முயன்றனர்.

பிரபாகரனின்

(1 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

தமிழீழத்தில் அமைதியும், சகஜ நிலையும் தோன்றியிருக்கிறது. இன ஒடுக்குமுறையாலும், இராணுவ அடக்குமுறையாலும் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காணமுடியாது என்பதனை இன்றைய சிறிலங்கா அரசு உணர்ந்திருப்பதுபோலத் தெரிகிறது. ஜனாதிபதி பிரேமதாஸாவின் துணிச்சலான, புதிய அணுகுமுறை காரணமாகவே இன்று இந்த நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமைதிநிலை நீடித்து, எமது மக்கள் சுதந்திரமாக, கௌரவமாக, பாதுகாப்பாக வாழவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பம். இது சிங்கள அரசியற் தலைவர்களும், சிங்கள மக்களும் பார்வையையும் அணுகுமுறையையும் பொறுத்திருக்கிறது. வரலாற்று ரீதியாக எமது மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட பாரிய அநீதிகளையும், தவறுகளையும் சிங்கள மக்கள் நன்றாக நினைந்து, மனித நீதியின் அடிப்படையில், மனித தர்மத்தின் அடிப்படையில் எமது பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முயற்சிக்க வேண்டும். எமது மக்களுக்கு நீதி வழங்க மறுத்து, மீண்டும் எம்மீது அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்படுமானால், நாம் எமது மக்களின் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்ட ஆயுதம் ஏந்திப் போராடுவதற்கு சிறிதேனும் தயங்கமாட்டோம்.

நாம், நீண்டகாலமாக, ஆயுதப்போர் வடிவத்தில் எமது போராட்டத்தை முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறோம். ஆயினும், வரலாற்று சூழ்நிலைக்கும், காலத்தின் கட்டாயத்திற்கும் ஏற்ப, எமது போராட்ட வடிவங்களில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டும் வந்தன. எமது இலட்சியப் பாதையில் இப்படியான வடிவமாற்றங்கள் எழுந்து சகஜம். இன்று எமது கட்சியமைப்பைக் கட்டி எழுப்பி, சனநாயக அரசியல் வடிவத்தைத் தழுவிக்கொள்ள நாம் தீர்மானித்திருக்கிறோம். எமது விடுதலை இயக்கத்தை மக்கள் இயக்கமாக விரிவுபடுத்தி, புலிகளே, தமிழீழ மக்களின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் என்பதை நாம் உலகிற்கு எடுத்துக்காட்டுவோம்.

சனநாயக அரசியல் மரபுக்கு நாம் விரோதமானவர்கள் அல்லர். எமது மக்களின் அடிப்படையான, சனநாயக அரசியல் உரிமைகளுக்காகவே நாம் போராடிவருகிறோம். சமூக நீதியும், சனநாயக சுதந்திரங்களும் தழைத்தோங்கும் ஓர் உன்னத சமுதாயத்தைக் கட்டி எழுப்புவதே எமது அரசியல் இலட்சியமாகும். இந்த இலட்சியத்திற்கு இடையூறாகவுள்ள ஒடுக்குமுறை டிடிஎம்ஐ முற்றாகக் களைந்தெறிய சிறிலங்கா அரசு முன்வர வேண்டும். அப்பொழுதுதான், அரசியல் நீரோட்டத்தில் உண்மையான சனநாயக தர்மம் பலரமுடியும்.

எமது மக்களின் அரசியல் அபிமானங்களை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஓர் உருப்படியான, நீரந்தரமான அரசியல் தீர்வை முன்வைக்காமல், ஆயு

எம்மீது சுயத்தப்பட்ட

(1 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

திய ஆக்கிரமிப்பு எமது மண்ணில் தோல்விகண்டது.

தென் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் சிறிய நாடுகள் மீது தனது வல்லாதிக்கத்தை, இராணுவபலம் மூலம் செலுத்தி வந்த இந்தியா விற்கு புலிகள் - இந்தியப்போர் ஒரு பாடமாக அமைந்தது.

சுதந்திர உணர்வு கொண்ட மக்களின் விடுதலை வேட்கையை எந்த வல்லரசாலும் அடக்க முடியாது என்பதைத்தான், தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் நிரூபித்துள்ளது.

இந்தியா தமிழீழ மக்களின் போராட்டத்தில் உள்ள நியாயங்களை அங்கீகரிக்க மறுத்து, தமிழீழப் போராட்டத்தை அழிப்பதிலேயே அக்கறை இருந்தது.

தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை இந்திய வல்லாதிக்கப் பூதத்திடமிருந்து

தங்களை ஒப்படைக்குமாறு இந்திய அரசு எம்மை நிர்ப்பந்தித்தது. இதனால் ஒரு பெரிய யுத்தமே வெடித்தது. முழு அளவிலான இராணுவ பலத்தைப் பிரயோகித்து ஆயுதங்களைக் களைந்து விட்டு நோக்கில் இந்திய வல்லரசானது பெரிய தோல்வியைத்தான் சந்தித்தது. நீண்டகாலமாக ஒடுக்கப்பட்டு, இன அழிவை எதிர்கொண்டுவந்த எமது மக்களின் உரிமைகள் பற்றியோ, நலன்கள் பற்றியோ, பாதுகாப்புப்பற்றியோ எந்தவித அக்கறையும் காட்டாமல், எமது மக்களின் பாதுகாப்பு அரணாக விளங்கிய ஆயுதங்களைப் பறித்தெடுக்கவேண்டும் என்பதில் நம்மும் இந்திய அரசு கண்ணாள் கருத்துமாக இருந்தது. இந்திய அரசு இழைத்த இமாலயத் தவறு இது. இந்தத் தவறிற் கான கசப்பான வரலாற்று அனுபவத்தை இந்திய அரசு பெற்றுவிட்டது. இந்தியா இழைத்த இந்தப் பெரும் தவறை சிறிலங்கா அரசும் செய்யமாட்டாது என்றே நாம் நம்புகிறோம்.

சிறிலங்கா ஆயுதப் படைகளுக்கும் விடுதலைப் புலி வீரர்களுக்கும் மதையில் இப்பொழுது போர் நிறுத்தம் நிலவுகிறது. எனினும், எமது மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளுக்கு இன்னும் தீர்வு ஏற்படவில்லை. எமது மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு சீர்குலைந்த நிலையில் இருக்கிறது. யுத்த அழிவுகளால் எமது கிராமங்களும் பட்டினங்களும் சுடுகாடுபோலக் காட்சியளிக்கின்றன. எமது மக்களுக்கு எதிராக ஏவப்பட்ட ஒடுக்குமுறை வடிவங்கள் முற்றாக இன்னும் நீங்கியபடில்லை. அரசு பயங்கரவாதத்தால் ஏற்பட்ட வடுக்கள் முற்றாக இன்னும் மாறிவிடவில்லை. எமது மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்கு ஏறித்து இன்னும் அஞ்சிய நிலையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில், விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதங்களைக் கையளிக்கவேண்டுமென சிங்கள இனவாதப் பத்திரிகைகள் குரலை முனி விருவைக்கான வேதனையாக இருக்கிறது. ஆயுதங்களைக் கையளிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை எழுப்பாமல், எதற்காக எமது விடுதலை இயக்கம் ஆயுதங்களை ஏந்தியது, எதற்காக நாம் பதினைந்து ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்தினோம், இதற்கான காரணிகள் என்ன என்பதை சிங்கள மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆயுதப்போராட்டம் தோன்றி வளர்ந்த எதார்த்தப் புறநிலைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதன் காரணிகளை நீக்கிவிட உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால் ஆயுதப் பிரச்சனை தானாகத் தீர்ந்துவிடும். அதனை விடுத்து, ஆயுதங்களைப் போட்டும் இனப்பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் எனக் கருதுவது மிகவுட்தவறான கண்ணோட்டமாகும். பூதாகாரமாக வளர்ந்து விட்ட இனப்பிரச்சனையும், அதனால் எழுந்த சுதந்திர வேட்கையின் புரட்சிகர வெளிப்பாடாகவே ஆயுதப்போர்வடிவம் தோற்றம் கண்டது. ஆகவே இனப்பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்க்கப்படாதவரை ஆயுதப் பிரச்சனை தீர்ப்போவதில்லை. இதனை சிறிலங்கா ஆட்சியாளரும், சிங்களமக்களும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வார்கள் என நம்புகிறேன்.

எமது மக்களுக்கு ஒரு சுபிட்சமான எதிர்காலத்தையும், நிரந்தமான அமைதியையும், சுதந்திரமான வாழ்வையும் பெற்றுக்கொடுக்க எமது விடுதலை இயக்கம் தொடர்ந்து போராடும். இன்று எமது மக்களின் நம்பிக்கையின் நட்சத்திரமாகத் திகழ்வது எமது இயக்கம்தான். எமது இயக்கத்தை ஒரு பலம்பொருந்திய தேசிய சக்தியாக கட்டி எழுப்புவதற்கு தமிழ், முஸ்லீம் மக்கள் எமது இயக்கத்தின் பின்னால் அணிதிரளவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காப்பாற்ற வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை எம்மீது சுமத்தப்பட்டிருந்தது.

எமது போராளிகளினதும் மக்களினதும் அளப்பெரிய நியாகங்களால் நாம் எமது கடமையை செய்து முடித்துள்ளோம்.

எமது போராட்டம் அடக்கப்படும் - ஒடுக்கப்படும் பல தேசிய இனங்களுக்கு நம்பிக்கையையும் புத்துணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியதோடு வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளது.

புலிகள் - அரசு

7-ம் பக்க தொடர்ச்சி)
எதிர்பார்த்தது. ஆனால் யாழ்ப்பேணில் எதிர்பாராத வகையில் நாங்கள் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே தமிழீழத்தேசிய இராணுவத்தை மறுபடித் தோல்விகர சரணடைவைச் செய்தோம்.

"விடுதலைப் புலிகளும்" திழைக்கிற அசுர வீரர்களும் வல்க்கில் மட்டும்தான் அதற்கு வலம் இருக்கிறது. எமது மக்கள் பிரச்சனைகளைப் பரிசீலிக்கும் வகையில் செயற்பட்டு வந்த இந்திய அரசு, சமீபத்தில் தமிழீழ தேசிய இராணுவத்தை வறுவாக நிறுத்தியது. தர்மமும் - திழைக்கிற எம்மைப் பலவீனமடைந்த செயற்குடும்பமும் - திழைக்கிறது. இறுத்த எம்மை நகர்த்துவதற்கு முயற்சி - வல்க்கையும் - திழைக்கிறது. பிரித்தானியம், திழைக்கிறது. எம்மீது ஆதரவு இல்லை என்பதைக் காட்டலாம் என இந்திய அரசு திட்டம் தீட்டியது.

ஆனால், நிகழ் மாறாக எந்தப் பக்கமும் தமிழீழத்தேசிய இராணுவம் பலமாக நிற்கும் என எதிர்பார்த்தார்கள். அந்தப் பகுதியிலேயே இவர்கள் மிக விரைவாக (ஒரு சில நாட்களில்) தராயுதப் பணிக்கு ஆக்கப்பட்டார்கள் என்கிற செய்தி கலைக்கப்பட்டார்கள்.

இது இந்தியாவைப் பெரிய அதிர்ச்சியைத் தந்தது!

நாங்கள் இவ்வளவு அரசு தளர்த்துப் போட்டோம் என இந்தியா கணிப்பிட்டது. ஆனால், நாம் தேசிய சக்தி மூலம் இந்திய இராணுவத்திற்கு நிர்ப்பெரிய தோல்வியை அளித்தோம்.

இந்தியா, தமிழீழத்தேசிய இராணுவத்தை உருவாக்க வதன்மூலம் மாகாண சபையைக் காப்பாற்றலாம் என நினைத்தது!

நாங்கள் பிழையான மக்கள் ஆதரவு அடர் சமூக விரோதக் குழம்பலை ஆதரித்து நிறுத்த பலனை இந்தியா அனுபவித்தது. இப்பச்சுவர்த்தையில் நிரோது இலங்கை அரசுடன் பின்வரும் இனக்கலகங்கள் காணப்பட்டன.

I. இந்த மாகாண சபை கலைக்கப்பட்ட வேண்டும்.

II. இந்த மாகாண சபை இனக்கலக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை.

III. மாகாண சபை கலைக்கப்பட்டால், அதை ஒரு இடைக்காலத்திலாக ஏற்படுத்தி உயர் புலிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். ஆனால் அது தீர்ந்ததற்குள் தீர்ப்பாகாது.

IV. இந்தக் கோரிக்கையின் பின்பு தமிழ் - முஸ்லீம் மக்களைக் கலந்து தேர்ந்தெடுக்க ஒரு தீர்ந்ததற்கு தீர்வு காணப்பட்டதை முன் வைப்போம்.

V. மாகாண பொலிவுப் படை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதில் தமிழ் - முஸ்லீம் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்.

VI. இராணுவம், சட்டம், ஊழல்கள், காலக் வேண்டிய தேவை இல்லை.

VII. தமிழீழப் பிரச்சனை துள்ள இராணுவ மாகாணக் குறைக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் முக்கியமாக நற்புறம் ஒரு சில இடங்களில் தனி அரசு கட்டிடங்கள், கோயில்கள், பாடசாலைகள், சிறிய இடங்களில் இருக்கும் இராணுவ மாகாண அலுவலகங்களும்.

ஊழல்கள் நிறுத்த வேண்டும். பெருந்தலைவரை ஒரு கீழ்வுக்குழு தியயித்து அதன் மூலம் குறைந்ததற்கான ஏற்பாட்டை காக்க வேண்டும். அரசு பிடிவங்கல் அது குறித்து ஆழமாகப் பேசும் முடிவு காணப்படும்.

இவ்வெள்ளை அணைத்து தேச விடுதலை இயக்கங்களைப் போன்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும் ஒரு பெண்கள் படைப்பிரிவைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. இப்படைப்பிரிவானது தன்னகம் அடங்கிய - இராணுவப் பணிகளில் ஈடுபடுத்த மிகப்பெரிய சாதனைகளைப் புரிந்ததுடன், தமிழீழப் பெண்களிடையே வழிப்புணர்வுகளையும் தூண்டியுள்ளது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆயுதப்போராட்டம் பதினேழு வருட வரலாற்றைக்

ஏற்படுத்தும் பணிகளிலும், அவர்களை ஒரு அணியின் சிறு சூழலு திரட்டும் வேலைகளிலும் ஈடுபட்டதுடன்-

✳ பெண்களைத் தொடுக்கச் சமூக அட்டமும் பாரபட்சங்களுக்கு எதிராகவும்,

✳ தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு எதிராகக் கட்டிவிட்டு துடிக்கப்பட்ட இவரீதியான அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகவும்;

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் மீதான எமதுகட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்தவும், யாழ். கோட்டை ஓர் ஆயுத முகாமக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கவும் நடைபெற்று யுக்கங்களிலும் பெண்கள் அணியானது முக்கியப்பங்கு கொண்டுள்ளது.

1987 இல் ஆரம்ப காலப் பகுதியில் மைலேயத்தை (வலம்வெட்டித்தலை), காபர் விழு நோட்டை (காங்கேசன் துறை), குரும்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் அமைக்கப்பட்ட

இவ்விதம் தேரடியான ஆயுதப் போராட்ட நடவடிக்கைகளில் எமது பெண் போராளிகள் ஈடுபட்டதன்மூலம் தமது திறமையையும், தனிச்சலையும் அர்ப்பண உணர்வையும், ஆளுமையையும் வளர்த்துக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் செய்த உன்னதமான உயிர்த்தியாகங்களினால் உறவுகூடாத பெண் இனம் வீழ்ப்படைந்து எழுச்சி பெற்றது. தமிழீழ விடுதலைப்போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு

படைப்பிரிவினர் ஆண் போராளிகளுடன் தோளோடு தோள் நின்று, இந்திய ஆக்கிரமிப்பு இராணுவத்திற்கெதிரான வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போரிக் ஈடுபட்டனர்.

இந்திய இராணுவத்துக்கு எதிரான யாழ்ப்பாண யுத்தத்தில் மகளிர் அணியானது உத்தியூறும், மெச்சத்தக மனோவி-மயட்டமும் போரிட்டது. சில இடங்களில் பங்கேற்றித் கொண்டிருந்த இந்திய

கொண்டது இதில் விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படைப்பிரிவு ஆறுவருட சரித்திரத்தைக் கொண்டது!

எமது சமூகமப்பிலுள்ள பெண்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறை வடிவங்கள், பால் ரீதியான பாரபட்சங்களும், இவற்றுடன் எழுந்த சமூக உணர்வுகளுமே எமது விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைக்காமல் தாழ்த்தி இணைந்து கொண்டதன் காரணங்களாகும்.

இவ்வகைத் தீவில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட இனரீதியான அடக்குமுறைகளும், அதன் பரிசுரிக வெளிப்பாடுகளான தமிழ் இனப்படுகொலைகளும், பொருளாதார - உலக சீரழிப்புக்கும் தமிழர்களின் தேசிய உணர்வைத் தாடி எழுப்பின சிங்களப் பேரினவாக்களுக்கு எதிராக எழுந்த தமிழ்த் தேசிய இனமும் கிளர்ந்தெழுந்தது. இப்புரட்சிகர எழுச்சியின் ஒருங்கமக தமிழ்ப் பெண்களும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இணைந்து கொண்டனர். ஆரம்பத்தில் அரசியல் பிரசார வேலைகளிலும் பின்னர் ஆயுதப் போராட்டத்திலும் தேரடியாகவே ஈடுபட்டார்கள்.

1983-ம் ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள்ில் எழுதலப் புலிகளின் பெண்கள் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டது. இச்சமூகப்பட்டத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் பெண்கள் இனமையப் பண்பிப்பின் அவசியத்தை விபுலத்தி எமது இயக்கத்தினால் "பெண்களும் புரட்சியும்" என்ற தொகுசிறிய நால் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டது.

1984-ம் ஆண்டி நடுப் பகுதியில் இராணுவப்பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்ட அவர்கள் நன்றாக ஒங்க உமைக்கப்பட்ட ஒரு மகளிர் கரத்தடிப்படைப்பிரிவாக உருவாக்கம் கொண்டார்கள்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் முதல் தடவைகளைப் பெண்களும் ஆயுதப் தரித்து போராட்டகளைத்திட்டி குத்தார்கள். தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் ஆயுதம் தரித்த பெண்களின் பங்களிப்பானது எமது கத்திரிப் போராட்டத்தை ஒரு புதிய சூழலாக்கமாக அமைத்த சச்செல்லம் பிலகுத்தது.

ஆயுதம் தாங்கிய மகளிர் படைப்பிரிவானது, தமிழீழப் பெண்கள் மத்தியில் அரசியல் ரீதியான விழிப்புணர்வுகளை

✳ அடிமைத் தனத்திலிருந்து பெண்கள் மீளவேண்டிய வேலைகளை வலியுறுத்தியும் பிரச்சாரங்களையும் மேற்கொண்டது.

குந்த ஸ்ரீலங்கா இராணுவ முகாம்கள் மீதான தாக்குதல்; 1987-ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் 8-ம் திகதி யாழ். தொலைத் தொடர்பு நிலைய இராணுவ

களிப்பு இன்றியமையாததாமி விட்டது.

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானது குறித்தும் இந்திய இராணுவத்தின் குறைக்குப் பின்னாலிருந்த சீய நோக்கங்கள் குறித்தும்

இராணுவ அணிகளின் வேகத்தை மகளிர் அணி திரத்தை காட்டியும், போர் உபாபங்களைக் கையாண்டும் தாமதப்படுத்தியது!

சித்தங்கேணியில் பெண் போராளிகளும் பங்கு கொண்ட ஒரு சண்டையில் இந்திய இராணுவத்தின் "டாங்க்" ஒரக கண்ணி வெடி மூலம் தாக்கப்பட்டது. பல இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டனர். இந்தச் சண்டையில் இந்திய இராணுவப் படைப்பிரிவு ஒன்றை மகளிர் அணியினர் தனத்த நின்ற தாக்கித் தமது போர் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தினர்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்ற இந்திய-புலிகள் போரில் பெண் போராளிகளின் பங்களிப்பும் போர் நடவடிக்கைகளில் அவர்களது செயற்பாடுகளும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக இருந்தது!

வணக்கங்களில் இந்தியப் படைகளை நடந்த பல சண்டைகளில் பெண்கள் படைப்பிரிவானது தனது தனித்துவத்தைப் பதித்திருந்தது!

இந்திய இராணுவத்துக்கு எதிரான போர் நடவடிக்கைகளில் மாத்திரமல்லாது, போர் நடவடிக்கைக்கு உதவியாக உணவு விநியோகத்திலும், மருத்துவ வேலைகளிலும், ஆயுதங்கள், வெடி மருந்துகள் இடம்மாற்றுவதிலும் இருந்த சிரமங்களின் மத்தியிலும் மகளிர் அணி பிரமிகைத்தக அளவில் செயற்பட்டது!

இந்த நிலையில் பெண்களின் (9ம் பக்கப்பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படைப்பிரிவு

இத்திட்டங்களை வெற்றிபெறாமல் செய்யாது இருக்கவேண்டி 1984-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் "கத்திரிப் பறவைகள்" என்ற பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. இச்சஞ்சிகை தொடர்ந்தும் வெளிவருகின்றது.

1985-ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ். நடாநாடு விடுதலைப் பணிகளின் நிர்வாகத்தில் இருந்த பொருது, மகளிர் பிரிவானது, தனது அரசியல் அமைப்பு வேலைகளை யாழ். நடாநாடுடன் மீளியுயர்த்தியது. பெண்கள் அமைப்புக்களையும், தொழிற்சாலைகளும், சைத்தொழிற் பயிற்சி நிலையங்களும், காதார நலன்புரிச் சங்கங்களும், கல்வி நிறுவனங்களும் ஆகியவற்றுடனும் இணைந்து செயற்பட்டு எமது கத்திரிப் போராட்டத்திற்காகப் பெண்களை அணிதிரட்டிப் பிரசாரம் செய்தது.

கதேசமயப் பணியின் மீளர் பிராந்தியங்களில் ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்திற்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களிலும் மகளிர் படைப்பிரிவு ஈடுபட்டிருந்தது.

பெண்கள் படை அணி பங்கு கொண்ட முாவது பெரிப் போர்க்களமாக, 1985-ம் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம் 12-ம் 13-ம் திகதிகளில் தன்னார் அடம்பனில் நடந்த தாக்குதல்களைக் குறிப்பிடலாம். வெப்பினன்ட் கேணல் வீகிரின் தலைமையில் நடத்தப்பட்ட இத்தாக்குதலில் 26 ஸ்ரீலங்காப் படைமீனர் கொல்லப்பட்டனர்; இரவு கைது செய்யப்பட்டனர். இப்போரிசேய மகனார் பிராந்தியத்தளபதி வெப். கேணல் கார் வீரமரணமடைந்தார்.

முகாம் மீது நடாத்தப்பட்ட தாக்குதல்; அதே ஆண்டு ஆடிமாதம் 5-ம் திகதி மீது கரும்புளி இராணுவ முகாம் மீது கரும்புளி மகளிர் தாக்குதல் ஆகியவற்றில் மகளிர் படை அணி கலந்து கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்தடைய இவர்கள் எமது இயக்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த விதிக் கோதனை நிலையங்களிலும், ஸ்ரீலங்கா இராணுவ முகாம்களைக்கத்திரித் தம் அமைத்திருந்த பாதுகாப்பு அரண்களிலும் பணிபுரிந்து, நாள் தோறும் நடைபெற்ற சண்டைகளுக்கும், ஒடி, மிமான்களும் இவர்களைத் தாக்குதல்களும் பிரமிகைத்தக தண்ச்சுடனும் முகம் கொடுத்தார்கள்.

எமது மக்களுக்குப் புரிவைப் பதற்கு, இயக்கம் பாரிய அளவில் பிரசாரங்களை நடாத்தியது.

அமைதி வழி எதிர்ப்பு வடிவம்-எனக் கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஒத்துழையாமமை போன்றவற்றில் பெருமளவில் பணிகளைச் செய்து கொண்டது கண்கூடு.

இந்திய மோதிக் கவாத தேக்கத்திற்கு எதிரான தமிழ் இனத்தின் எதிர்ப்பை, தீய்பனின் சாகும் உரை உணர்வியர்ப்பு போராட்டம் உச்ச நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது! தீய்பனின் உணர்வியர்ப்பு போராட்டத்திற்கு ஆதரவாக பெண் போராளிகள் மாபெரும் ஊர்வலங்களை நடாத்தினார்கள்.

இந்திய - தமிழீழப் போர் தொடங்கிய போது மகளிர்

வடமராட்சியில் (OERATION LIBERATION) விடுதலைத் தாக்குதல், நடாத்தப்பட்டது. இந்தியாவுக்கு, யாழ். குடாநாட்டில் சிறிலங்கா அரசு பெரும் தாக்குதலை நடாத்தத் திட்டமிட்டிருந்தது தெரியும், இந்திய அரசுக்குநாம் இதுபற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

ஆனால் இந்திய அரசோ தாம் விரும்பியபடி, நாம் கீழ்ப்படிந்து செயலாற்ற வேண்டுமென விரும்பியும், நாம் அதைத் திரமாகச் செயற்பட்டது. இந்தியாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை எனவே, இத் தாக்குதலை இந்தியா மறைமுகமாக ஆதரித்தது.

வடமராட்சியை எமது கட்டுப்பாட்டிலிருந்து நாம் ஒழித்தது, இந்திய அரசுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. புலிகளால் மக்களைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை என மறைமுகமாகப் பிரசாரமும் செய்தது. எமது மக்களையும் எம்மையும் பிரிக்கவும் எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை அழிக்கவும் இது தான் சரியான சத்தரீப்பம் என இந்தியா நினைத்தது.

இந்தியாவின் நயவஞ்சகத்தனம் இந்தியா ஆகாய மாரீக்கமாக வந்து விமானங்களிலிருந்து சில வேண்டிப் போட்டலங்களைப் போட்டது. மக்கள் இந்தியாவைப் புகழ்ந்தார்கள்! இந்திய உதவிக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பாராட்டினார்கள்.

உணவு போடப்பட்டது, தமிழ் பேசும் மக்களிடம் உள்ள அக்கறைமீறால் அல்ல என்பதையும், அதன் பின்னணியையும் பெரும்பாலானவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. தமிழ் பேசும் மக்களிடமும், தமிழ் மக்களைக் காக்கச் செய்வோம் என்று சர்வதேச உலகமும், இந்தியா நல்ல பெயர் பிரதி பெற்றுக்கொண்டது.

அதே சமயம் தனது வல்லாண்மையைக்காட்டி சிறிலங்கா அரசைப் பயமுறுத்தியது. 'யாழ். குடா நாட்டைக் கைப்பற்றலாம், ஆனால், அங்கு தொடர்ந்து நிலை கொள்வது சாத்தியமில்லை, என சிறிலங்கா இராணுவ உயர் அதிகாரிகள், அ. போதைய ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனாவிடம் கூறினார்கள்.

தமிழ்மத்தில் நடந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டம், தனது நாட்டின், தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் என இந்தியா எண்ணியது. இந் தியா வில் பல தேசிய இனங்கள் அடக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஊர்ச்சி அங்கும் பல போராட்டங்களைத் தூண்டும் என இந்தியா பதறித்தது. அத்துடன்,

தனது பலகைகளுக்கு எதிரான சசக்திசூடன் கூட்டுச் சேர்த்திருக்கும் சிறிலங்காவை, தனது வல்லாதிக்க வலைக்குள் வீழ்த்தவேண்டும் என்று நினைத்திருந்த இந்திய அரசு இந்தச் சத்தரீப்பத்தைப் பயன்படுத்த எண்ணியது.

1. புலிகளை அழித்து, அதன் மூலம் தமிழ் மத்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை அழிக்க வேண்டும்.
2. சிறிலங்காவைத் தனது வல்லாதிக்க வலைக்குள் வீழ்த்த வேண்டும்.

இவ்விரண்டையும் இந்த தேரத்தில் செய்யலாம் என இந்தியா நினைத்தது.

புலிகளை ஒழிக்க ஒப்புத்தம்

சிறிலங்காவைப் பொறுத்தவரை,

தென்பகுதியில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியினால் (JVP) பிரச்சனைகள் இருந்தன. ஆகவே இந்தியாவோடு சில விட்டுக் கொடுப்புகள் செய்வது போல நடந்து, இந்தியாவைக் கொண்டு புலிகளை அழிக்கலாம் என்று

நினைத்தது. விடுதலைப் புலிகள் அழிந்து விட்டால், தனது இராணுவத்தை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி மக்கள் விடுதலையை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) அழிக்கலாமென்று சிறிலங்கா அரசு நினைத்தது.

இவ் விதம் இருவருக்கும் பொதுவான ஒரு நிலைமையை இணக்கம் காணப்பட்டது. இரு பகுதியினருமே 'புலிகள் அழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்' என்பதில் இணக்கம் காண்டார்கள்.

இடைக்கால அரசுக்கு முடிக்கப்பட இ.த.வே.கா. இந்திய இலங்கை ஒப்புத்தத்தை ஏற்று

புலிகளை அழிப்பதற்கு இணங்கியதன் மூலம் இலங்கை அரசாங்கத்தின் மீது தனது வல்லாதிக்க நிலைமைப் பேணக்கூடிய சில விடயங்களை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தது.

ஆனால் நடந்ததோ வேறாக இருந்தது

இந்தியாவோ, இலங்கையோ நினைத்தது போல புலிகளை அழிக்க முடியவில்லை.

இந்த ஒப்புத்தத்தின் பின்னணியிலே யாருக்குமே நேர்மை இருந்தது இடையாது.

தனை இடைக்கால நிர்வாகியாக நியமிக்கும்படி கேட்ட போது அதையும் இந்திய அரசு மறுத்தது.

இவர்கள் எல்லோரும் எமது பிரதிநிதிகள். எமது பிரதிநிதிகளை நாமே தெரிவு செய்ய முடியாத நிலை:

திட்டமிட்டே இது குழப்பப்பட்டது.

ஆயுதக் குழப்பங்கள் இருக்கும்

அதே சமயம், விடுதலைப் புலிகளால் ஏற்கனவே நிராயுத

இந்தக் காலகட்டத்தில் - இந்திய இராணுவம் எம்மோடு போர் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

இலங்கை இராணுவம் எம்மீது போர் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தது

ஆயுதக்குழப்பங்கள் எம்மீது போர் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தன.

திரு பிரேமதாசா அவர்கள் எம்மோடு தொடர்பு கொண்டனர்.

தம்மோடு பேச்சுவார்த்தைக்கு வருமாறு அழைத்தார்

இந்த அழைப்பு இரகசிய மாக யாருக்கும் தெரியாமல் எம்மக்கு விடப்பட்டது.

விடுதலைப் புலிகள்

பாணிகளாக்கப்பட்டு இந்தியாவுக்கு தப்பி ஓடிச் சென்றிருந்த குழுக்களுக்கு ஆயுதங்கள் கொடுக்கப்படும், புதிதாக ஈஎன்டி.எல்.எல். என்னுரு குழு உருவாக்கப்படும் இந்த, மண்ணிலே கொண்டு வந்து இறக்கி விடப்பட்டார்கள்.

சிறிலங்கா அரசு போராளிகளுக்குப் பொது மன்னிப்புத் தந்தது. போராளிகளை துன்பமாக அரசியலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென வீழ்ச்சியுடைய போல நடந்தது. ஆனால் பொது மன்னிப்பு அளிக்கப்பட்டவர்களைக் கைது செய்தது.

இவர்கள் புலிகளுடன் போது வேண்டும்! இதனால் போராட்டத்தின் மீதும், போராளிகளின் மீதும், மக்கள்

"இலங்கை - இந்திய ஒப்புத்தத்தை எம்மால் ஏற்க முடியாது, நடக்க இருக்கும், மாகாண சபைத் தேர்தலை (அந்தக்காலகட்டத்தில் நடக்க இருந்தது) ஒத்திவையுங்கள் திபந்தனை அற்றமுறையில், எம்மை பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைப்புகள்" என்று பதில் அனுப்பினார்.

அப்போதைய ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனாவுடன் பேசி விட்டு, பிரதமர் பிரேமதாசா எம்மைப் பதில் சொல்வதாகத் தெரிவித்தார்.

எனவே அவசரம் அச்சரமாக ஒப்புத்தம் செய்யப்பட்டது. அந்த ஒப்புத்தத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களின் நலன்கள் எதவும் சரூதத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

மேலெழுந்த வாரியாக தமிழர் நலன்களில் அக்கறை காட்டுவது போல சில சொற்பதங்கள் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆனால், '72 மணித்தியாலங்களுக்குள் புலிகளிடமிருந்து ஆயுதங்களைப் பெற்று விட வேண்டும்' என்பதுதான் ஒப்புத்தத்தில் முக்கியமானதாக இருந்தது.

ஒரு குறுகிய காலத்திற்குள் புலிகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என ஜெயவர்த்தனா நினைத்தார்.

புலிகளை அழிப்பதன் மூலம் தனது தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவாக்கும் ஒரு புரட்சியை அழிக்கலாம் என இந்தியா நினைத்தது.

காமல் அதன் அமுலாக்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பதாக இருந்த புலிகளுக்கு வழங்கப்பட விருந்த இடைக்கால நிர்வாகத்தைக் குழப்பியது.

இடைக்கால நிர்வாகத்தில் நாம் விரும்பிய வரிசையில் பெயர்கள் அறிவிக்கப்படவில்லை. வடக்கு மாணாணத்திற்கு நான்கு பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு வேண்டும் என்று நாம் கோரினோம். ஆனால் அந்த நிலை மாற்றப்பட்டு - வடக்கிற்கு ஐந்து; கிழக்குக்கு இரண்டு பிரதிநிதிகளாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

(குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டம் பிரதிநிதிகள் யாரும் இடம்பெறவில்லை)

எனவே பெயர்களை மாற்றக் கேட்டபோது இந்திய அரசு மறுத்தது. இடைக்கால நிர்வாகியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட திரு. சிவலாணத்திப் பிராஜிமா மாவைத் தொடர்ந்து திரு. பத்மநா

களுக்கு வெறுப்பேற்படச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்திய அரசு நினைத்தது.

எனவே இந்த இரண்டு அரசுகளும் ஒரே தோக்கத்தன் - புலிகளை அழிக்கும் நோக்குடன் - செயற்பட்டார்கள்.

அவர்கள் நினைத்தது போல, 72 மணித்தியாலங்களில் புலிகள் அழிக்கப்படவில்லை - போர் தீண்டு கொண்டே சென்றது.

ஜனாதிபதி தேர்தல் இந்த யுகத்தில் காலத்திலே அடுத்த ஜனாதிபதி வேட்பாளராக ஐ.எல்.பி. தேசியக் கட்சியினர், யானை நிற்குவது என ஜ.தே.க. நிர்மாணித்தது. திரு. பிரேமதாசா அடுத்த ஜனாதிபதியாகப் போட்டியிடுவது என முடிவெடுக்கப்பட்டது.

இதன்படி அப்போதுதான் இந்தியத் தூதுவராக இந்தியக் கிழக்குத் பேரேற்றுடன் பேசியுள்ளார்.

'வைக்கோப்போர் சாவல் நாம்'

இப்படி ஒரு பேச்சுவார்த்தை நடப்பதை ஆசரிக்க முடியாது என்பதையும், இது இந்தியா வகித்துவரும்

மத்தியஸ்தத்துக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் என்றும், இக்காலத்தில் அப்படியானதொரு பேச்சுவார்த்தை தேவையில்லை என்றும் டிக்கிற தெரிவித்திருக்கின்றார். மாப்பும் மோசடித் தேர்தல் இந்த நிலையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெறவில்லை. தமிழ் பேசும் மக்கள்

ஒரு கண்ணோட்டம்

என்கூடும் எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும் பாசாண சபைத் தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது.

அதேவேளை இந்திய அரசாங்கம்;

நாம் பேச்சுவார்த்தைக்குச் சென்றதும், இலங்கை அரசு எம்மிடம் ஆயுதக்களைக் கேட்டும், நாம் மறுப்போம், பேச்சுவார்த்தை அதனால் முறிவடையும் என எதிர்பார்த்தது.

நாம் பேச்சுவார்த்தையை மிக இரகசியமான முறையிலே நடத்தினோம். கட்டம் கட்டமாக பேச்சுவார்த்தையை நடத்தத் தீர்மானித்தோம். அந்தச் சூழலில் எதிர்த்து முடிவடையாது பேசினோம்.

அத்துடன் சிறிலங்கா அரசு கடனாக 17 வகுட ஆயுதப் போராட்டத்தில் முதன்முதலில் ஒரு போர் திறக்கத் திறகு இணங்கினோம்.

இந்தியா எதிர்பார்த்தது போல இலங்கை அரசு எம்மிடம் ஆயுதங்களைக் கேட்டவுமே இல்லை. பேச்சுவார்த்தை முறிக்கிற ஒரு சூழல் ஏற்படவில்லை. இந்தியப் படைகளை வெளியேற்றும்படி ஜனநாயகக் கேள்விகளை

'றோ' வின் சந்திப்பும்

இந்தக் காலத்திலே எமக்கும் சிறிலங்கா அரசுக்கும் இடையிலான நேரடிப்பேச்சுவார்த்தையை சூழல்வதற்கு இந்தியா பல திட்டங்களைத் திட்டியது. 'றோ' அதிகாரியான சந்திரசேகரன் எனும் சந்திரனை வண்டனுக்கு அனுப்பி திரு. அன்ரல பால சிங்கத்துடன் தொடர்பை ஏற்படுத்த முனைந்தது.

இந்திய அரசோடு மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தினால், இந்தியா மீண்டும் பழைய நிலைமைகளை விதிக்கும், ஆயுதக்கையளிப்புப் போர்ப் பேச்சு இராணுவம் எமக்கு சிறிலங்கா அரசுக்கும் இடையிலான பேச்சுவார்த்தையின் முக்கியத்துவம் குறைக்கப்படும் - இவற்றை நாம் உணர்ந்தோம்.

இந்தத் தொடர்பை தவிர்த்துக் கொண்டோம்.

இந்திய அரசோடு ஏதோ ஒரு வகையில் நாம் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்தால், அரசியல் ரீதியாகவும், இராஜதந்திர ரீதியாகவும் தனிமைப்படுத்தும் போல் அமையும்.

எனவே அரசியல் ரீதியாகவும், இராணுவ ரீதியாகவும், ராஜதந்திர ரீதியாகவும் தனிமைப்படுத்தப்போன இந்திய அரசாங்கத்துக்கு எமது பேச்சுவார்த்தைகளைக் குறுக்கிட முயன்றது.

பாதுகாக்கவும், இலங்கை அரசுமீதும், புலிகள் மீதும் ஒரு இராணுவ அழுத்தத்தைப் பிரயோகிக்கவும், தற்போட்டைய உருவாக்க இந்தியா திட்டமிட்டது. ஈ.பி.ஆர். எல். எல். போன்ற சமூக விரோதக் குழுக்களுக்கு பொய்யான வாக்குரைசல்களைக் கொடுத்து, பலவந்தமாக ஆட்சித்துப்படைகளை உருவாக்கியது. இந்தப்படைக்கு 'தமிழ்தேசிய இராணுவம்' என்ற பெயரும் கொடுக்கப்பட்டது.

இந்தத் தமிழ்த் தேசிய இராணுவத்தைக் கொண்டு பிரச்சனைகளை உருவாக்கி சிறிலங்கா இராணுவத்தை சண்டைக்கிழுத்து, அதன் மூலம் தனதுப்படையை இங்கு நிலைகொள்ளச் செய்ய இந்தியா நினைத்தது.

இந்த நோக்கத்தை நாம் புரிந்து கொண்டோம். ஈ. என். ஏ. மீது இலங்கைப்படை எதிர்த்தாக்குதலை நடத்தவில்லை.

அப்பாறையிலிருந்து இந்தியப்படை வெளியேறிய பின், ஈ. என். ஏ. வீரன் கிழக்குமாக காண்குதில் தமிழ் மூலம் மக்களிடையே ஒரு கலவரத்தை உருவாக்க முனைந்தனர். நாம் விவரமாக எதிர்ப்பு நடவடிக்கை எடுத்ததன் பலனாக இந்தப் படை நிலை குலைந்த போயிற்று. திட்டமிட்டபடி கலவரம் தோன்வில்லை.

அடுத்து இந்தப்படை, இந்தியப்படைவின் உதவியடையும். 'றோ' அதிகாரிகளின் துணையோடும் இலங்கைப்படை முகாம் மீது தாக்குதலை நடாத்தியது.

அதன் காரணமாக இலங்கை இராணுவம் எதிர்த்துத் தாக்கி, பொதுமக்களை அழிக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். அத்துடன் தமிழர்கள் கொல்லப்படுவார்கள் என்ற கூறி இந்தியப்படையை மூக்கு தொடர்ந்து நிலைகொள்ளச் செய்ய இந்தியா முயன்றது.

நாம் இணக்கம் சண்டைகள் பேரில் இலங்கைப்படை, எதிர்த்தாக்குதலை நடாத்தவில்லை. தற்காப்புக்கு நடவடிக்கை மட்டுமே எடுத்தது அதனால் இந்தியாவின் துண்டாவது முயற்சியும் தோல்வி கண்டு போனது.

மூன்றுவதற்கு முப்பத்தொன்பது மக்கள் தொண்டர் படைகள் சேர்ந்த மூலம் இலங்கை இராணுவம் ஈ.பி.ஆர். எல். எல். கட்டுக்கொண்டது. இதன்மூலம் ஒரு தமிழ்-மூலம் கலவரம் உருவாகும் என எதிர்பார்த்தார்கள்.

சிறிலங்கா அரசு

யில் நடந்ததாக உலகுக்குக் காட்டப்பட்டது.

'மக்கள் புலிகளை ஆதரிக்கவில்லை. வெறுக்கிறார்கள், மற்றைய குழுக்களையே ஆதரிக்கிறார்கள்' என்ற மாயை உருவாக்கப்பட்டது.

எனவே உலகத்தின் பார்வையில் இராணுவ ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் புலிகள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றார்கள் என்ற தோற்றம் ஏற்படுத்தப்பட்டது!

புதிய ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் தெர்த்திய பிரமதாசா அவர்கள் வெற்றிபெற்றார்கள்.

இவர்கள் எதிர்பார்த்ததாக மாறாது நடைபெட்டபுலிகளை அழிக்காத ஒரு சூழ்நிலையில் - ப.ப.ராட்டம், தொடர்ச்சியான நிலையில் - சென் இலங்கையில் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (ஜே. வி. பி.) நடவடிக்கைகள் வலு பெற்ற வகையை உணர்ந்த புதிய ஜனநாயகியான பிரமதாசா இந்தியப்படையை திப்பி அனுப்ப முடிவுசெய்தார். இந்தியப்படையை அனுப்பவேண்டுமென்றால் - தான் புலிகளிடமும், மக்கள் விடுதலை முன்னணியிடமும், பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டுமென பிரமதாசா நினைத்தார்.

நிபந்தனையற்ற பேச்சுவார்த்தை

எனவே இரண்டு அமைப்புக்களுக்கும் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைப்பு விடுத்தார். எமக்கு எந்தவித நிபந்தனையும் அற்ற முறையில் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைப்பு எடுக்கப்பட்டது.

'இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் நாம் பேசாமல் போகும்' என்ற நிபந்தனையுடன் நாம் பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்கினோம்.

அரசியல் ரீதியாக, இராணுவ ரீதியாக எம்மை அழித்து எட்டடாக உலகுக்குக் காட்டிய இந்தியாவுக்கு இந்தத் திமீர் திருப்பம் எதிர்பாராத அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

இந்தியா ஏமாற்றம்

இது இந்தியாவுக்குப் பெரும் இராஜதந்திரத்தோல்வியை ஏற்படுத்தியது. நாம் பேச்சுவார்த்தைக்குச் சென்ற போதும், 'மீடும் பவீன மான நிலையில் பேசுவதை நோக்கம், உத்தரவுகள் போர் நிறுத்தத்தைக் கேட்போம். பல சலுகைகளை வேண்டி நிற்போம்' என இலங்கை அரசு எதிர்பார்த்தது.

கர் காண வேண்டி இருந்ததோ, அது குறித்துப்பேசி இணக்கம் காண முயன்றோம்.

எமது மண்ணில் இந்தியப்படைகள் செய்த கொலைகள், 'அழிவுகள்-எமது மக்கள் சந்திக்க தன்பங்கள் - இவை குறித்து இப்பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் நாம் உலகுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம்.

எமது மலம் குறையவில்லை

'நாம் பவீனப்படவில்லை. பவமாகத்தான் இருக்கிறோம். இந்தியாவோடு ஒரு போர் நிறுத்தத்தை நாம் ஏற்றுப்பவீனம், என்பதை மறுத்துச் சொன்னோம்.

டிப்படை யில், திரு. பிரமதாசா இந்நிலைப்படையை தந்த மண்ணை கட்டிட்டுப் போகும்படி கட்டளை யிட்டார். திமீர் இந்தியா எதிர்பார்த்தவகையில்.

இலங்கைப் படையுடன் போர்நிறுத்தம் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து - இலங்கை அரசு, இந்தியாவை எம்முடன் போர்நிறுத்தம் செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டது.

எந்த அரசாங்கத்தின் பேரில் இங்கு வந்ததாகவும், எந்த அரசின் வேண்டுகோளின் பேரில் ஆயுதக்களைவு நடவடிக்கைகளைக் கூறி, எம்மக்கள் மீது இந்திய அரசு போர் தொடர்ந்ததோ, அந்த அரசு

அமைதிப்படை அல்ல; ஆக்கிரமிப்புப்படை

இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது, இலங்கா இராணுவம் சேர்ந்து வெளியிடப்பட்ட கட்டறிக்கையில் இந்தியா, தமிழீழத்தில், செய்த படுக்காலைகளைப் பற்றி விபரமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அத்துடன் இந்தியப்படை அமைதிப்படை அல்ல. அது ஓர் ஆக்கிரமிப்புப்படை என்ற எமது கருத்தும் வெளியிடப்பட்டது.

இக் கட்டறிக்கைகளுக்கு சிறிலங்காவின் வா.கொ.வி., தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள் எல்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்தன.

அரசியல், ராஜதந்திர ரீதியாக இந்தியாவைத் தவிக்காப்படுத்தியதோடு, பிரசார ரீதியாக இந்தியாவை - இந்திய ஆக்கிரமிப்புத் தன்மையை அம்பலம் செய்தோம்.

இக்கிப்பையை ஆக்கிரமிப்புப் படைவாக, அதன் உண்மை வடிவத்தை - நோக்கத்தை தோலுரித்தக் காட்டினோம்.

சோடு நாம் போர்நிறுத்தம் செய்த நிலையில், அந்த அரசு இந்தியாவை எம்முடன் போர் நிறுத்தம் செய்யும்படி கேட்டும் விந்திரமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

இந்தியா அதை மறுத்து - 'இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கு புலிகள் ஏற்கவேண்டுமா. ஆயுதங்களைப் புலிகள் கையளிக்கவேண்டும்' எனக் கேட்டுக்கொண்டது.

போர்நிறுத்தம் எம்மைப் பொறுத்தவரை, இராணுவ ரீதியாகவோ, அரசியல் ரீதியாகவோ யாருமே எம்மீது அழுத்தும் போட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை வியலே நாம் இருந்தோம். படிப்படியாக இந்தியா எமது நிலைமையைப் புரிந்து, எம்மோடு போர்நிறுத்தத்திற்கு இணங்கியது.

காசிதம்பி வீரகடனம் 'தமிழீழ பிரகடனம் செய்வோம்' என்ற வகையில் ஈ.பி.ஆர். எல். எல். அமைப்பு

மூலம் அறிக்கைகளை விட்ட செய்தது. இலங்கை அரசு கதறும்பயத்து தம்மோடு பேசும். அதன்மூலம் எம்மீது கடினமளவு அழுத்தத்தைப் போட்டு எங்கள் பேச்சுவார்த்தைகளை முறிக்கலாம் என முயன்றது.

ஆனால் அவர்களது பிரகடனத்திற்கு நாமும் இலங்கை அரசும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

சமூகவிரோத இராணுவம் அடுத்து, தான் அமைத்த மாகாணசபையைக் காப்பாற்றவும், தனது சலுகைகளைப்

அதுவும் நடைபெறவில்லை. அப்பாறையிலிருந்து வெளியேறிய தமிழ்தேசிய இராணுவம், மட்டக்களப்பிலே பெருமளவு தங்கி, இராணுவப்போருக்கு ஆயத்தமாக இருந்தார்கள். ஆனால் எதிர்பாராத எமது தாக்குதல்களினால் நிலை குலைந்து போன இந்த இராணுவம் அப்பகுதியை விட்டு வெளியேறியது.

ஒரு பெரிய நீண்ட இழப்புக்களுடன் கூடிய போரை இந்தியா எதிர்பார்த்தது. அதுபோல சிறிலங்காவும் (மீடும் பவீனம் பார்க்க.)

பிடிவாதக்காரக் கிழவன்

(8ம் பக்க தொடர்ச்சி)

அவரை நாடிய அவர்விட்டுச் சிறுமி இப்பொழுது சிறுவனின் கையை கைகளிலும் தன்னை மறந்து விடுகிறாள்.

படலைக் கொள் தபாற்காரன் மனிதபடித்தான்.

ஒடிச்சென்ற சிறுமிதான் தபாலை வாங்கிவந்தான்.

அது வெளிநாட்டுத்தபால், மகன் அனுப்பியது என்பதை உடனேயே கிழவன் புரிந்து கொண்டார்.

மண்ணுக்காக மரணித்த மகனையும், பணத்தை மட்டும்கூடக் கொள்ளாக்கொண்டு வெளிநாடு சென்ற மகனையும் நினைத்துப் பார்க்கிறார். பெருமூச்சு உதிர்ந்தவாறு கடிதத்தைப் பிரிக்கிறார்.

அன்பள்ள ஹா அறிவது தங்கச்சி இறந்த செய்தி அறிந்தேன். நாளை கூப்பிட்ட நேரம் இங்கே வந்திருக்கலாம். நல்ல சம்பளத்தோடு வேலை பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் 'மண்ணுக்காக' 'மக்களுக்காக' என்றொரு கடிதத்தை தான் எனக்குத் திராபி அனுப்பியிருந்தான் இனி யோசித்துப் பிரயோசனம் இல்லை இக்கடிதத்தோடு 500 ரூபாய் காசுக்கட்டளை அனுப்புகிறேன். தங்கச்சியின்ரை ஆட்டத்தவசத்தை நல்ல சிறப்பாக ஊக்குகக்கொளும் அவிக்கக்கொடுத்து செய்துவிடுங்கோ மிச்சப்பணத்தை நீங்கள் வைச்சிருங்கோ உங்களை இறுதிக்காலத்துக்கு உதவும்... மேலும்

தொடர்ந்த அவர் படிக்கவில்லை. உணர்ச்சிவசப்பட்டவராகக் கைத்தடியை ஊன்றிக் கொண்டு கிழவர் எழுப்புகிறார். கடிதத்தையும் காசொலையையும் தண்டு துண்டாகக் கிழித்தெறித்தார். உவ்விர பிச்சைக்காக எனக்கு வேண்டாம். அடிமை வேலை செய்து சேர்த்த பணத்திலை என்றை வீரமகனின்ரை ஆட்டத்தவசத்தைச் செய்ய மாட்டன். அதைவிட என்றை மகளுக்கு அப்படி ஒரு கிரியை செய்ய யாரும் விடுவதே மேல், காசும் பணமும் மட்டும்தான் இந்த உலகத்தில் பெரிசென்று அவனும், ஏன் உலகமும் சொல்லட்டும் எனக்குக் கவலை வில்லை.

கிழவன் உணர்ச்சிவசப்பட்டிருப்பேசிக்கொண்டிருப்பது சிறுமிக்குச் சிறிது அச்சத்தைக் கொடுத்தது. நேரம் செல்லச் செல்ல அவர் தன்னை ஏன் விட்டுவைப்பதைச் சிறுமி புரிந்து கொண்டாள்.

கிழவன் தொடர்ந்து ஆவேசம் உந்தவர்போல் கத்துகின்றார்.

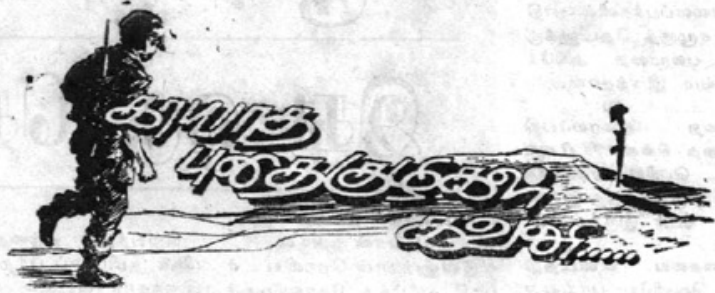
"எங்கேயோ பிறந்து ஒரு பெரிய இலட்சியத்திற்காகத் தங்களை அர்ப்பணித்து, காட்டிலையும், மேட்டிலையும், வயல் வெளிகளிலும், பனை வட்டை ஞாஞ்செய்யும் சேத்துவிழுந்துகொண்டனர். அவர்களை சாவுகளை இவன் கொச்சைப்படுத்துறான். எனக்கு இவ்வளவு சலிக்காக்கூட வேண்டாம். என்றை கை, கால் இருக்கு; அதுக்கு வலுவில்லாட்டையும் ரொசும் இருக்கு. இந்த மண்ணில் இடந்து அரைச்சு, அரைச்சு எட்டாலும் என்னால் உழைக்கத்தின்ன ஏலும். அதுசுக்குப் பிறகு தெருவிலைபோ, தின்னையிலே என்னை உயிர்போகட்டும். காசும் நாயும் என்றை சுவத்தை பிச்சுத் தின்னட்டும்.

உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலையில் கிழவன் மாட்டுக் கொட்டிலை தோக்கி நடக்கின்றார் என்றை மானின்ரை சேத்து விட்டைக் கொண்டாடிய, அவனோடேசேத்து திரிஞ்சு மண்ணின் மைந்தரினே அவனின்ரை ஆட்டத்தவசத்தை யும் கொண்டாட்டுப ஆனார்.

விக்கத்தடிமிகவும் தொடர்ச்சிவசப்பட்ட ஊருக்கு அழுதுகாட்டவும் வேண்டாம் அச்சுக்கப் போடவும் வேண்டாம் அத்தப் பிள்ளையன் ஒரு நிமிசம் எழுப்பிநின்று உளப்பூர்வமாக அஞ்சலி செலுத்துவாங்கள். அவளாமே காணும் அழைக்கக்கூடவே சொல்லி கொண்டு மாடுகளை அவிட்டு வண்டியில் பூட்டுகிறார். கிழவனின் இந்தச் செய்திகளைப் பார்த்த சிறுமி விழுந்து விழுந்து சிரிக்கின்றாள்.

"நீ சிரி அம்மா நீங்கள் இப்படியே தொடர்ந்தும் சிரித்துக்கொட்டே இருக்க வேணும் அதுக்காகத்தான் இஞ்சை இப்ப ஒரு புயலை அடிக்கக்கொண்டிருக்குது" - கிழவனின் இந்த வார்த்தைகள் சிறுமிக்கு விளங்கவில்லை.

அவள் தொடர்ந்த சிரித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள்

கனித்திருக்காதே... விழித்திருப்பாய் நீ!

நேற்றுன் காலைக் கடித்த புடையன் மாற்றம் கண்டு விட்டதா? அதை நீ ஏற்றிடல் வேண்டா! மீண்டும் அப்பாம்பு சீர்தம் கொண்டு திண்டுதல் கூடும்...!

கனித்திருக்காதே... விழித்திருப்பாய் நீ!

வேலை இன்னும் உண்டு! நீ மறவாய் தோலை மரத்துப் போக விடாதே! மூலை முடுக்குகள் உற்று நோக்கு! காலை யாரும் வாரலாம்..... கவனி!

கனித்திருக்காதே..... விழித்திருப்பாய் நீ!

வீரப் புலிகளை வைத்த புதைகுழி ஈரம் இன்னும் காப்பாற்றிவிடவில்லை யார்-அப்புலிகளை மறப்பார்? அட இப்பரம் உணர்ச்சு; விடாப்பணி ஆற்று!

கனித்திருக்காதே..... விழித்திருப்பாய் நீ!

கைதட்டல் மிக நன்றே! விழாவும் மெய்சினிப்பும் மிக மிக நன்றே! செயி சரி! ஆனால் நேற்றெம் இளைஞர் எய்த அம்பின் இலக்கை மறவாய்!

கனித்திருக்காதே..... விழித்திருப்பாய் நீ!

மகளிர் படைப்பிரிவு.....

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தலைமைத்துவத்தை வளர்க்க தெரிப்பதற்காகவும், அவர்களை சமூகத்தில் செயலாக்க முள்ள ஒரு சக்தியாக மிளிரும் படி செய்வதற்காகவும் தலைவர் பிரபாகரனால் எமது இயக்கத்தின் மகளிர் படைப் பிரிவுக்கு முன்ன முறைபாக ஒரு பெண் பொறுப்பாளர் நியமிக்கப்பட்டார்.

அவர்தான் கரவேட்டியை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மேஜர் சோதியா [மைக்கல் வசந்தி] ஆவார்.

சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அப்பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட சோதியா, சில மாதங்களிலேயே ஒய்வு ஒளிச்சல் அற்ற உழைப்பினை காரணமாகக் கையினம் அடைந்து அதன் காரணமாக மரண மடைந்தார்.

இவருடன் சேர்ந்து இந்திய-தமிழீழ விடுதலைப் போரில் 28 பெண் போராளிகள் எமது மக்களின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி வீரமரண மடைத்துள்ளனர்.

அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட எமது மகளின் சட்டபூர்வமான விடுதலைப் போராட்டத்தை வளர்த்துச் செல்லுதி எமது குயக்கத்தின் மகளிர் படைப் பிரிவானது பெரும் பங்கை ஆற்றியுள்ளது.

எமது பெண் போராளிகளிடம் இருந்த மனோதிடமும், உறுதிப்பாடும், ஆளுமையும் தமிழீழப் பெண்கள் மத்தியில் தேசியமான உணர்வை ஏற்றுக் கொடுத்திருக்கின்ற இலட்சியத்தை நோக்கி அவர்களை அணிதிரட்டியது.

கனித்திருக்காதே..... விழித்திருப்பாய் நீ!

எழுகதிர் மண்ணில் இது ஒரு தொடக்கம்

அவனைத் தாண்டி உள் ஆரையப்பதி.

கற்றிவளைப்புக்களில் - எதிர்க்களின் சமூகத் தேவையை நடுவில் பலமுறை அங்கே தாண்டியும் இருந்தான்.

இம்முறை ஆரையப்பதி கிராமத்தை சிலகளை சிறிதளவு காப்படை பெரிய எண்ணிக்கையில் வளைத்திருந்தது இரண்டாயிரம் பேர் இருக்கலாம்.

முற்றுகையை உடைத்து ஊருக்கு வெளியே பாய்வது என்று முடிவு செய்தான் ஜெயம். மரணத்தோடு விளையாடுவது அவனுக்குப் புதிய தலை ஆறும் இம்முறை மரணம் அவனுக்கு மிகவும் பக்கத்தில் இருந்தது.

வீட்டு வேலிகளால் தாவி ஆரையப்பதியை பின்புறமாக கிடந்த உப்பாற்றங்கரைக்கு வந்தான். அவனை நன்றாகத் தெரிந்த மீட்புத் தொழிலாளர். இவர்தான் தோணியோடு காத்திருந்தார்கள்.

ஒருவர் சொன்னான்.

"ஏறு தம்பி தோணியே... இந்த உதவியைக் கூடச் செய்யலாமா என்பது, நாங்கள் மனுசனுடையது? என்று?"

தோணி உப்பாற்றில் இறங்கிற்று.

ஊரினுள்ளே துப்பாக்கிகளில் உறுமல் ஒசை - நாய்களின் ஊழைக் கூச்சல் - வீட்டு வீட்டு மனித ஒலங்கள்.

அவர்கள் தோணியை-விரைவாகவும் அக்கறையோடும் ஒட்டினார்கள்.

தோணி கூப்பிடு தூரத்துக்குப் போய்விட்டால்... கரையிலே இருந்த சிங்களப் படையினர் துப்பாக்கிகள் தோணியை நோக்கி வெறிக்கொண்டு உறுமத் தொடங்கின.

ஜெயத்தையும் தோணியை வயமும் அவர்கள் அடையாளம் கண்டுவிட்டார்கள். தொடர் துப்பாக்கிக் குண்டுகளின் நடுவே - உப்பாற்றைக் கிழித்தத் தோணி பறந்தது.

சிலமணித்துளிகள்தான். தோணியைச் சிறிலங்காப் படையினர் 'ஹெலிகாப்டர்' ஒன்று தூரத்தக் தொடர் கிற்று. வானத்திலிருந்து சட்டசட்ட என்று துப்பாக்கிக் குண்டுகள் தோணியை நோக்கிப் பாய்ந்தன.

தோணிக்காரர்கள் இருவரும் தன் முன்னே பன்னாக்களாகச் சுருண்டபோது ஜெயம் தடியாய்த் துடித்தான்.

ஜெயத்தின் கண்களில் நீர் பொங்கிற்று தண்ணீர்ப்பற்றி அவன் கொஞ்சமுட்கு வலப்படவில்லை. உணர்வு விடுதலைப்புகளின் உணர்வு காப்பாற்றத் தோணியையும் தள்ளி கொண்டு வந்தார்களே.

அவர்கள் பிணங்களாய்

ஒரு துப்பாக்கிக் குண்டு தோணியை தளைபோட்ட போது தோணி திருண்ட அழிந்தியபோது - ஜெயம் தண்ணீரில் குதித்தச் சுழியோடத் தொடங்கினான்.

உப்பாற்று நீரை முடிக்கிடந்த 'சக்வீனியா' மிதப்புச் செடிகளில், உடல்மறை

த்து நீந்தினான் அவன். இன்னுங்கான் ஹெலிகாப்டர் பாதி கவிழ்ந்த தோணியைச் சுற்றி குண்டுகளை பொழிந்து கொண்டிருந்தது. "தீர்த்தார்கள் எல்லோரும்" என்று முடிவு கட்டிய 'ஹெலிகாப்டர்' அந்த இடத்தைவிட்டுத் திரும்பியது.

நான்கு மணி நேரம்நீந்தி, உப்பாற்றின் நடுவில் இருந்த ஒரு நிலை அடைந்தான் ஜெயம். குடல் காய்ந்து நான்கு வரண்ட நிலையில் - கண்ணாச் செடியில் கட்டுட்டி இறந்த கொக்கில் முட்டைகளை பச்சையாகவே அவன் குடித்தான்.

"ஜெயத்தின் கதை முடிந்தது" என்றே ஆரையப்பதியில் பேசிக்கொண்டார்கள்.

ஜெயத்தின் தந்தை உறுதி மிக தமிழிழைப் பற்றாளராக இருந்தார் வீட்டில் பாய்ந்து பிள்ளைகளை உள்ளிச் செல்லும் படைவெறிவர் தொல்லைக்கு அடிக்கடி தாய் ஆளானார்.

ஜெயத்தின் அண்ணன்-காசி ஆனந்தன்.

இந்தப்புரட்சிக் கவிவின் வரலாற்றை அறிபாதவர்கள் இல்லை, தனது பாடல்களால் விடுதலைக்கு உரமிட்டவர், தமிழினின் வாழ்வுக்கு விடுதலையே வழி என்று முழக்கமிட்டவர், மண்மீது பற்றுக் கொண்ட இளைஞர்களின் இதயங்களில் எழுச்சியை ஊட்டியவர். தமிழ் இளைஞர்களின் போராட்ட உணர்வுக்கு என்

பதில்முன்று வயதிலேயே தமிழிழைதலை அடிமைத்தனத்தை எப்படி ஒளித்தக் கட்டுவது என்ற வலும் தவிப்பும் அவன் நெஞ்சில் அலைமோதிற்று. அறப்போராட்டங்கள் நடைபெற்ற காலம் 1958 ல் அமிர்தமியில் ஜெயத்தின் அண்ணன் காசி ஆனந்தன் சிங்கள சிறிலங்கா அரசால் கைது செய்யப்பட்டு வீட்டுக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். வாசலில் கொளிகாரர்களால் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். ஜெயம் அந்த நாட்களில் பொலிசாரின் கட்டுப்பாட்டை மீறி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் அண்ணனின் கடிதங்களை வெளியே எடுத்தச் செய்வான்.

நேரத்திற்கு தொலைவில் இருந்த முகலப்புரக் கிராமத்தைக் குடல் எல்லாம் சிவ்வாதி வேயே மிதிவண்டியில் போய் விடுதலை விதையை நடவடிக்கை ஜெயம்.

மட்டுநகர் அரசினர் கூல் ஹாரியல் (இந்தக் கல்லூரி) படித்த நாட்களில் அவன் நம்பிய மாணவர்களை விடுதலை உணர்வில் தோய்த்துத்தான்.

படிப்புமுடிந்து மலேசியா தேய்த்துட்டுப் வேளிக்கள அலுவலராக பணியாற்றிய காலத்தில் புல்லுமை கட்டு முறிப்பு-புலியாய்த்தகல் - உட முகை போன்ற தமிழிழைதலை எல்லைப் புறக் கிராமங்களில் எல்லாம் தமிழிழை உணர்வை பரப்பினான் ஜெயம்.

ஆயுதப்போர் ஒன்றின் முடிவம் தமிழிழைதலை விடுதலையைப் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை ஜெயத்தின் நெஞ்சில் ஆழப்படுத்தி இருந்தது.

1975ல் சிறிலங்கா பொலிசார் அவனை கைது செய்தனர். மட்டக்களப்பில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த ராஜா மகேந்திரா சதாக்க கொலை செய்ய முயன்றான் என்று அவர் மீது குறிப்பு கூட்டப்பட்டது. கொழும்பிலிருந்த சிறிலங்கா அரசின் புலனாய்வு தலைமை நிலையமான நாலாவது

லப்பட்ட சி ஜடி. இன்ஸ் பெக் ர் பஸ்தியாச்சினை தலைமையிலே சார்பின் நடந்தது. கோமயன் சித்திர வதைகளின் பின்பு இரண்டு ஆண்டுகள் போய்ப்பார, வெளிக்கடை சிறைச்சாலைகளில் கொடிய சிறைவாசத்தை அனுபவித்தான். இக்காலத்தின்போது அவன் வாழ்வில் மிகத் தயர் நிறைந்த நிழல்வா இருந்தது கூடப்பிறந்த தண்ணன் காசி ஆனந்தனுடன் தனது தம்பி சுதர்சனுடனும் ஒரே அறையில் ஒன்றாகவே சிறைவாசத்தை அனுபவித்தான்.

தமிழிழை விடுதலைப் புலிகளுக்கு மட்டக்களப்பு - அம்பாறை மாண்டத்தின் முழு வளைய உறுப்பினர்களை 1978 ல் ஜெயத்தான் சேர்த்துக்கொடுத்தான்.

எழு கதிர் மண்ணில் இது ஒரு தொடக்கம்.

8-10-1981 இல் ஒரு நிழல்வா

புல்லுமைமையில் ஜெயக்கப்பலில் ஈடுபட்டிருந்தபோது எதிர்பாராமல் சிறிலங்காப் படை ஜெயத்தைக்கைதுசெய்தது ஆனால்... அவன்தான் ஜெயம் என்பது அப்போது அவர்களுக்குத் தெரியாது. உலகு முழுமூக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். தலைமேலாகத் தொங்கவிடப்படும் இரும்புக் கம்பியால் முரட்டுத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டான்.

உடலின் மீது மிகச்சாரம் பாய்ச்சப்பட்டது. கடைசி வரை அவன் உறுதியாக இருந்தான்.

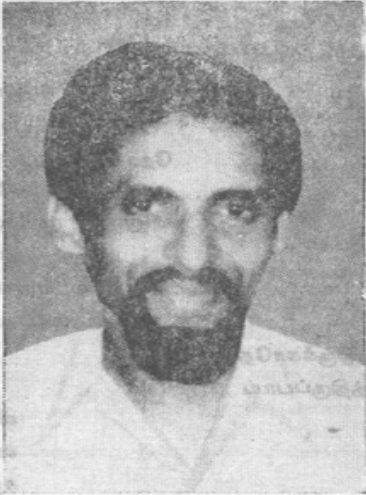
அவனை முஸ்லிம்கள் அடை யாளம் காட்டும் போய் அடை யாளம் அட்டை முஸ்லிம்கள் கொல்கிறார்கள் குற்றாடி-கைவல் திரைக்குள்... ஒரு விடுதலைப்புலியின் வழக்கமயான கெளரிவாதத்திற்கு உத்திசன்... தலைவாட்டிகளால் கூட அவனை அடை யாளம் காணமுடியாமல் போய் விட்டது.

ஜெயம் விடுதலையானான். ஆனால்

அவன் கல்வடி முகாமில் இந்தக் கோதே - வீட்டில் அவனைத் தேடி சிறிலங்காப் படை பாய்ந்தது. ஜெயத்தின் தந்தை சிவமலர், படைவெறியாளர்களால் கைது செய்யப்பட்டு கொடிய சிறைவாசத்தைக் குண்டு ஆளாக்கப்பட்டான். இரண்டு காலம் அவன் சிங்கள அரசின் சிறைகளில் கரும் சிறை வாசம் இருக்க நேர்ந்தது.

தொடக்கத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் மருத்துவப் பகுதியில் பணியாற்றிய ஜெயம் - பின்பு தலைமைப் பீடத்தால் மிகப்பாற்பு வாய்ந்த மட்டக்களப்பு - அம்பாறை மாண்டத்தின்போது பாளராக நியமிக்கப்பட்டான்.

அடர்ந்த காடுகள் - சேற்று வயல் - மலையின் - கொழுந்த அலை எழும் ஆழக்கடல்கள் நானு நிலைகளிலும் ஜெயம் சுன்று பணியாற்றினான்.

மேஜர் ஜெயம்

ஊர் கண்ணீரில் முழுகியது - ஆனால்

நிலையில் இருந்து பல பணி நேரம் நீந்தி-மறநாளே அவன் ஆரையப்பதி திரும்பினான். 1986-1987 காலப்பகுதியில் இது நடந்தது.

அந்த விடுதலைப் புலிகளின் வாழ்க்கையில் இப்படித்தான் அடிக்கடி உடல் சிவிரக்கும் நிழல்வா.

16-2-1945 இல் மட்டக்களப்பு - அமிர்தமியிலும் சிறி நூரில் ஜெயம் பிறந்தார். உந்தை பெயர் காதகருத்து தாய் பெர் அழகம்பா. எழிலன் உப்பாற்றில் கரையில் வீடு. நிலாவெளிச்சத்தில் தேணியில் ஏறி உப்பாற்றை வலம் வருவான் ஜெயம்.

அப்போதெல்லாம் - ஜெயத்தின் புலாட்குழும் இணையில் உப்பாறு மெய்சினிக்கும். உப்பாற்றின் அலைகளில் விடுதலையின் உயிர்த்துடிப்பை அவன் கண்டான். மீன்கள் துள்ளிப் பாயும் - நிலாவெளிச்சத்தில் தோணிகள் கழப்பு வாதுகளை நீந்தும் - கரையில் தென்னத்தோப்பு சிரிக்கும்.

செய்த வார்த்தை வர் அது அதுவே தனது வாழ்க்கையின் 5 ஆண்டுகளை சிங்களச் சிறைகளில் கழித்தவர்.

தம்பி சுதர்சன் ஒரு ஆண்டு களும், தந்தை சிலமலர் இரண்டு காலமும் சிறை வாசம் இருந்தனர். இந்தவீட்டில் - இந்தக் குடும்பத்தில் தான் - ஜெயமும் - கெடுப்போடு நெடுப்பாய் இருந்தான்

ஒரு போராட்டியின் குமகுச்சிப்புகள்

அந்த மெழுகுவர்த்தி பிற்காலத்தில் பிரபாகரன் தலைமையில் முழு வெளிச்சத்தை அள்ளிப்பொழிந்தது.

மாடிக்கு ஜெயம் கொண்டு செல்லப்பட்டான்.

பிற்காலத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்

ஒரு காலத்தில் -

அவன் மக்சுலுக்கு விடுதலை உணர்வை ஊட்டிய தமிழிழை (11-ம் பக்கம் பார்க்க)

விடுதலைப் புலிகள்

மேஜர் சோதியா

2 வது லெப் தரணி

மேஜர் காண்டபன்

2 வது லெப் பாபு

மேஜர் அகத்தியர்

கப்டன் நடேஸ்

சௌத்திரி

2 வது லெப் ரேகன்

மேனன்

வீர மரணமடைந்த தோழர்களுக்கு.....

- 1-1-90 மேஜர் அகத்தியர் (எச். புவிநேசராஜா) கோட்டைக்கல்லாறு
- 1-1-90 கப்டன் முரளி
- 1-1-90 2 வது லெப் அலெக்ஸ் (இ. ரமேஸ்) ராசேத்திரன்ருளம்
- 3-1-90 கப்டன் நடேஸ் (த. சிங்கராஜா) மட்டுவில்
- 3-1-90 2 வது லெப் பாபு (இ. பாபு) மட்டுவில்
- 5-1-90 யோடர் (வ. நடேசபிள்ளை) இயற்றானை
- 10-1-90 லெப் பக்சி (ப. நத்தகுமார்) நாவற்குழி
- 10-1-90 லெப் விக்காஸ் யாழ்ப்பாணம்
- 10-1-90 2 வது லெப் ஜெகன் (க. அபிஷன்) எழுதுமட்டுவாள்
- 11-1-90 மேஜர் சோதியா (M. வசந்தி) கரவேட்டி
- 22-1-90 பவான் யாழ்ப்பாணம்
- 22-1-90 நரசிம்மன் (ஜெ. விமல்ராஜுஜெயன்) பாசையூர்
- 22-1-90 தனேஸ் (அ. சத்தியோகன் கல்லாகம்)
- 22-1-90 ஜீவன் யாழ்ப்பாணம்
- 23-1-90 அன்பழகன் (மு. இரவீந்திரன் பனை
- 23-1-90 கப்டன் தயாள் (க. தியாகராஜா) இன்னியா
- 26-1-90 சௌத்திரி (க. சண்முகலிங்கம்) மயிலிட்டி

6-2-90 திருமலை கடலில் வீரமரணமடைந்த போராளிகள்

- மேஜர் கமல் (கோ. அருளாதத்தம்) திரியாய்
- மேஜர் கரேல் (சி. தயாபதி) குச்சுவேளி
- மேஜர் மதி (அ. வரதராஜன்) குச்சுவேளி
- கப்டன் தேயி (ச. பஞ்சலிங்கம்) குச்சுவேளி
- கப்டன் அன்ரன் (கு. இராமநாதன்) குச்சுவேளி
- கப்டன் மகேஸ் (பா. முகுந்தன்) திருகோணமலை
- கப்டன் ரகு (ச. பிநேம்குமார்) திரியாய்
- கப்டன் குகன் திருகோணமலை
- லெ சிறுபன் (கு. உதயகுமார்) சாம்பல்நீவு
- லெப் சில்பேக் (அ. கொளில்மல்) சாம்பல்நீவு
- 2வது லெப் சங்கர் இ. செல்வகுமார்) வட்டுக்கோட்டை
- 2வது லெப் சாந்தன் (ஹை. லிசான்) நிலாவேளி
- 2வது லெப் அசோக் (பொ. சிங்கேஸ்வரன்) திருகோணமலை
- ஸ்பர்வன் (இ. கணேஸ்) சங்கானை
- காந்தி (தி. சிவராஜா) குச்சுவேளி
- மிஜி (பொ. லம்போதரன்) குச்சுவேளி
- மி (வி. செல்வத்திரன்) கக்குவேளி
- குமார் (சி. சதீஸ்குமார்) திருகோணமலை
- சௌனி (பி. விமல்ராஜு) திருகோணமலை
- நவா திருகோணமலை
- கருணா (இ. வரதராஜன்) நிலாவேளி
- கரேல் (து. இராஜேந்திரன்) திருகோணமலை
- 7-2-90 2வது லெப் நீகன் (தி. சிவபாலன்) காரைநகர்
- 20-2-90 2வது லெப் தரணி (சி. காந்தலிங்கம்) கிரான்
- 22-2-90 மேனன் (ஜெ.ததீஸ்வரன்) முகலிபவண
- 7-3-90 மேஜர் காண்டபன் (ம. காண்டபன்) கண்டாவளை
- 19-3-90 சௌநீகன் (இ. ராசலிங்கம்) பாலையடிவெட்டை
- 22-3-90 விசுவீரன் மந்திரி (அ. அருணேஸ்வரன்) காரைநகர்

நரசிம்மன்

சௌநீகன்

விசுவீரன்

ஜீவன்

புலிகளின் தூய்மை துரித்தூதி தூய்மை